



Glósur frá laganámi við Háskóla Íslands,
meðferð stjórnvaldsins.
3. hluti af 3.

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Þingrof – Starfshættir Alþingis
Störf Alþingis – Friðhelgi Alþingis – Dómstólar – Handhafar ríkisvaldsins – Löggjöfin – Bráðagirgðalög –
Framkvæmdavaldið – Embættisvald – Náðun

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-5, Örk 2

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Embattisvald.

I. Konungi og ríðkerum sjálfum er afvaldið að vinna öll þau störf, sem undir framkvæmdavaldið koma. ~~Þá er það~~ ~~stjórvald~~ stjórvald. áttættur, að með aumt af framkvæmdavaldinu skuli veirstöð stjórnsvald fara, skv. fyrriundin 171. gr. um sjálfstjórn sveitarfélaga. Margin-
 kletinn af stjórnum er hins vegar þeng-
 ium mörkunum, er aumt hervort hita heit
 undan þorsung og ríðkerum sta ^{um} þess
 málkiliti. Sumir þessara manna, ein kann
 hinni aðri og sjálfstjórn, eru nefndir
 embattismenn. En embattismenn fara
 öðri einungis með ~~þessum~~ framkvæmd
 arvald hefur eru og flestir þeirra eru
 embattismenn.

II. Fyrri undin íslensku laga ~~þess~~ embatt-
 ismenn eru mjög í molum og þau af leitandi
 í fullkornum. M. a. er mjög ávíst, þessa
 telja skuli embattismenn. Almenna
 skilyrðingarnar á embattismönnum er
 sú, að þeir séu menn, sem hafi til-
 falið verða í þessum ríkisráðgjafum að atal-
 starfi að stöðvori, undir umsjá stjórns-
 valds og að ritlagðri áhyrgi, gegn þun-
 num af almenna þi, enda séu þeir með
 eigin samþykki af stjórnsvaldnum
 skilyrði: starfi.

Þau sem þeir eini eru taldir
 embattismenn, sem skilyrði eru í
 starfi, verða þeir menn, sem með
 samþykki eru ríðkeri til að vinna
 eitthvað verk: ríkisráðgjafur, t. d.
 verkþættirnar til að standa fyrri þessum

um einum. þá fund heitarið þar dómurinn
 seta eftirlit: dórus mála völdu mezt. eins.
 Þomungun er aftur á mót: ábyrgðar-
 laus og engin stjórnmöld sett þessum
 til eftirlits, enda er hann eigi tal-
 inn um bálts-mættar. Starf:it verður
 at vera ennít: í þarfi ríkisins. þess
 vegna um t.d. starfsmenn sveitar-
 félaga eigi taldir met embætti-mönnum,
 né heldur stjórnsýslu-félaga
 eins og t.d. Zimkips-félags í Gólands, né
 fleira, er at vinn þessu leyfi hins opin-
 berra til starfins er neka þátt þó í
 eigin þáttu, eins og t.d. málflutnings-
 menn, hefbalar orfr., og má ekki blanda
 þessum saman nit þátt, at líka menn
 hafi stundum at telja opinbera sýsl-
 umenn. Þóks fylgi embættum
 réttur til lausar.

Stjór. hefj: 16. apr. nokkur
 fyrirvaldi um embætti-menn, er miðs
 sá vafasamt hverja hinar telur
 þá vera. Sumir álitu, at greinin
 eigi einungis við ~~þessum lausum~~
~~veitinger hefj fyrir embættum, og~~
~~þá, a konungsveitinger höfdu þess~~
 embætti, er konungsveitinger þarf
 fyrir mi, og enn fremur þess, er
 hann þurft: um, þegar stjór. fyrst
 gælt: gildi þar 1874. þessi skilur-
 ingur sýnist þó arit þessum, þess
 sem glögglega sést af orðalaginu
 „Þomungun veit: ill þess embætti-
 orfr., at státtum skilríktum verit
 embætti: þó at konungsveitinger sé ekki

á henni. Slítt vortist þér samræðingur, að
 stjór. eftirlit: almennu löggjafarinn
 að regja fyrir um, hverjir skulu taldir
 embætti: menn. Um jónu störfumenn
 ríkisins regja og í almennum löggum,
 að þeir séu embættismenn, sk. einfr
 um l. 71. 1919 um lönn embættismenn,
 og um þau sem taldir t.d. deigráðan-
 ar í 14. gr., er skilur umhverfi skiltekni
 embættismenn skv. þessum þessum
 skiltekni, Eigi vortist ~~þ~~ skil, að em-
 bættismenn séu kannandi taldir í þessum
 löggum, sk. t.d. ráðgjafa, sem sérvefður
 þarna þá til greina um, ^{um þessum} og jónu
 stöfum, er stöfum hafa verið ritað,
 t.d. skv. 3.-5. gr. ^{97. 1935} þessum rannsóknarstöfum
 í þessum atvinnuregnum við Skishóla
 Íslands, sk. ²⁰¹⁴ 10. gr. sömu l., sk. 3. og 4.
 gr. l. 41. 1940. Um þessum stöfum
 vortist að skera ni þeir með hlífðin
 af henni almennu deigráðingur um,
 hverjir séu taldir embættismenn, hvort
 þau komist þau með eða ekki.

III. Í upphafi 1. mgr. 16. gr. stjór. regis,
 að þessum veit: öll þau embætti,
 er þann hafi veitt hlífð til, er
 þessum með þessum löggum. Eftir
 þessum veit: almennu þessum veitningu
 á embættum, sem þessum áttu hafi veit
 á, og lita þessu teka til þessum embætti
 um þessum, veit: rannsóknara og þessum,
 sem gömdu eru. Þessum þessum alveg
 komist með löggjöfinni á þessum
 tínu, þessum embætti lita þessum veit-
 ingu og skal þessum eigi þessum veit.

Löngulegum löggum.

fréðari skilyrði: um táltekmis embætti,
t.d. próf, þingmaður / o. þ. h., og mi: þeir sam-
bandi minna á l. 36.1911 um forgangsveitt
kandidata frá Háskóla Íslands til embættis

V. 2 - bættismáttur hvern skal vinna
ait eta drengskapanheit at stjórnskráning,
l. m. p. i. f. 16. qv. stjórnskráning, at
heitvinnugis þeir þess, þess er mestur
hefji verit settur, en lítit minna veisja,
at hvern sigi sei stat: sambandi mit
skipum. Heit: mestur at vinna heitit,
hefji hann þess mit fyringert embætti-
inn.

bls. 80.

VI. Stjórn. hefji engis þess fyringert
um skulden embættis-manna, nema um
heitvinnugis, enda um þess miðög öðrum
eftir þess. ~~er~~ heitit embættis er. ~~statu.~~
Af þess á l. 43. qv. stjórnskráning, at embættis-
mann. sem þess er til alþingis,
skuli skulden til, áis þess veita fyrir
riðingit, at annast um, at embættis-
störfun þess verit: gegnt á þess
heit, sem stjórnskráning tekur veisja, mi
þess sigi, at þess þess yfirlitit siglfum at
annast embættis-máttur sinn öðritit
og mit samlegum heitit, enda þess
skilut: hlutarinn eitli. Þess þess mi
minna á, at embættis-manni er um
þess embættis-skráning skult at gata þess
máttur, l. 136. qv. alm. hef. 1940, og at
hann þess at hlutvætt höglegum skipum-
um yfirlitara sinn, l. 140. qv. sömlega
þess yfirlitit vísu um þess skulden þess
til XIV: þess hef.

Er og embættis-máttur þess
at vísu löstvi þess og gata
veitfall l. 33. 1915.

XI

í stjórnu, en skv. 43. gr. hefur þessu
 embættismenn þeir, sem kosni verða
 til alþingis, ekki leyfi stjórnarráðs
 til að fígga kosninguna, en um
 neðstan embættisins, metan á þingi stunda
 verða þeir að sjá, skv. þess, en þess vegna
 Embættismenn eiga rétt á heimum þess
 starfa sinna, og um þess tilvist ákveðin í
 hinum dæmdu lögum, skv. l. 71-194,
 stundum: réttigum um embætti, skv.
 9. gr. l. 67. 193, og stundum en viðkomur
 heimilat að ákveða þess, skv. l. 13. gr. l.
 71. 193. skv. 9. gr. l. 194. Embættis-

15. gr. l. 68. 1940

menn njóta vaxna í störfum sínum,
 skv. umkomur 106. og 108. gr. skv. l. 71.

VII: Ef embættismenn andast, verður
 embætti þeirra auttítt læst. Annars geta
 þeir eigi læstir í þess, nema þess
 launavéttir eða skv. dæmi.

Skv. dæmi mundu embættismenn
 umkomu verða að láta af embætti skv.
 18. gr. skv. l. 71. Þessi þess um embættismenn
 umgr., að þessi meistar brot, þá megi í
 dæmi í opinberum máli á heimum heimum
 vilfta heimum rétti: til að veðja starf-
 anns, ef heimum telst ekki lengur verður
 eða hefur til þess. ~~Þess vegna~~
~~telst eigi lengur hafa ákveðin~~
 og ~~skv. l. 71.~~ þess dæmi: lögun um vilft-
 ungu þessu réttinda haldast þess. Um rétt
 heimum gilda l. 71. 194 skv. umkomu 95. Þess
 vegna en einnig hegt að seldja manni:
 umkomu þess til að láta af embætti: ef
 heimum hefur brot: af rétt eða fulltrúi
 ekki lengur skilyrðum til að gæta þess,

og en fast nauðsynlegt mun dómendum spjörri
en 65 ára dno. 56. gr. stjór. og 35. gr. emb.
25. 1936 dno. vit 4. mgr. 16. gr. stjór., of þess
vilja eigi gjálfi beitað lausn.

Þessum vitningum hefi annars fast
stjórnvald met löndum, en skipunarvald
: embattit hefi. Embattismatur getur
ekki komið vit embattit met þess ^{ann} set
þess mgr, en efi hefti en ortit vit beitað
lausn mun vit komið 2. mgr. 16. gr. stjór.
segja, at komnum geti víbit þess in
embattit, en lausn hefi veitt. Nannest vort
segt, at þetta ortaleg eigi vit, nema matu
si veiftu embattit: ein vilja lausn gjálfi,
en hit sama hlýtur þess þessu at eiga vit,
of si vilji en þessu hefti. Af þess at kom-
num hefi þessa heimild kom þess
embattit, sem lausn veiti, hefi veitt
ályttat, at legra sett stjórnvald heftu
þess einnig mun embattit: en þess veita.

~~Þessu vitningu veitti na gjálfi frávikningu~~
þess þess at geta, at eiginu matu getu
komu in embattit: met þess einu, at
segja þess of ein. Lausn en skuldu þess at
gegnu embattit in, þess þess veitt stjórn-
vald hefi veitt komnu lausn, en veftu
en ein, at vit lausnarbeita in munu en
ortit. Eigi skifti þess máli mun gjálfi
frávikningu, in lausnarbeita in, hvort
þess hefi vit megr rökt at stýtt just eta
ekki þess hefi þessingur vortandi
þess þess þess, sem víbit en þess, og
getu beitað stjórnvaldi þess, en : hefti á,
ályttat, en frávikningu gjálfi en gjald,
hvort sem þess en veittu at eta ekki

þess. dno. VI 273

undan þessu takmarkalausa frávíkningar-
valdi eru þó teknir umbodstærfláttir
Jónuendur skv. 56. og stjór., og skv. 4. og
16. og stjór. ^{er} heimilast at taka ^{undan} ^{at}ra embatt-
ismannaflötta, og helgi þat verið gert
með 35. og. evl. 85. 1936.

Skýtt er at leyra embattismann
frá embatt: sínu, þegar hann er ortinn
fullur 65 ára. Heimilt er þó, at þeir
embattismenn, sem þykja til þess
nágra annar til líkama og sálar, séu
látur halda störfum sínum, þar til
þeir eru fullur 70 ára, en eruinn má
vera í embatt:, sem eldri er. Ef matu
helgi eldi verið lýstur frá embatt:
sínu, er hann vort 65 ára, má gert þat
hverna sem er þar til hann er 70 ára,
og verður hann ^{þá} heimilast at láta
af störfum. Stjórnvald þat, sem embattit
veitt:, hefir ákvæðnum vald í þessu ^{er} eldri
og skar in, hvarna matu skuli í þessu
ákvæðum: láta af embatt:. Ef embattis-
matu, sem helgi létit embatt: sitt
með áhættu þessu, og annu meit
þri einnann átt vit þresta, þó at þessu
er þar skilyrt: þess, at matu þá embatt:
it, en hann er eldi heimilast veitt þat
meit hann: - þar frá skv. ákvæðnum
þessara laga, skal hann heimilt at
sahja um embattit at nýja. Skilyrt:
hann þessu, skal hann þá þessu
þessu embattinu um 5 ár. Skilar matu
getur þri áttit: embatt: átt til
75 ára aldris. Ákv. laganna taka eldi
til veittu þessu átt 35

VIII-Ástur var embættisráðgjafi í stjórnsýslunni eftirlausnarréttur, þegar þessi láta af embætti. Hainari þynimáli um þann rétt áttu í tölfr. 31. maí 1855 og l. 4. 1904 sk. um þresta og prófesta l. 48. 1907. Þessi þynimáli hlafa um þjónustunni um þá meira, sem í embættunni voru, er þann voru afnumin, þ.e. með l. 7. 1. 1914. Rétt til eftirlausna eiga menn einangis, þegar þeir, er rétt lausn frá embætti: þyni aldurs sakir eða heilbrúðaleika, eða annara arsaka vegna, sem þeir eru ógjálfráttar, skv. l. 9. tölfr. 1855 og l. 4. 1. 1904. Í stöð laganna um eftirlausn voru rétt höf um lífeyrisgjöf embættis- meina og dekla þeirra, og hlafa l. 51. 1914. Þetta hlafa af gjöf um þess efri. Þessi einni embættisraun, er láta af embætti: eðkunni, elti og vanheilna, þá greiddan lífeyri ein gjöfaraun. Nú er embættisraunin orðin 70 ára að aldri, eða samantekt- un aldurs hans og þjónustutími er 95 ár, og á hann þá rétt á að þá lausn frá embætti og lífeyri skv. högun þessum. Nú er embætti: leigt niður og embættis- raunin flýtt eigi sjálfkrafa í annan embætti, og skal hann þá eiga rétt á að þá endargreidd ein lífeyrisgjöfaraun, vaxta leigt og afdráttar leigt, í tölfr. þann, er hann hefi greitt í gjöfaraun. Ef hann hefi heldur, megi í tölfr. leigt standa inni í gjöfaraun þann til hann er 70 ára, og þá hann þá lífeyri skv. 4. gr. og dekla leigt skv. 5. gr. Ef starfs- stíllan leigtaraun þara ein þjónustutími,

Lg 71.

eftir l. 29. 1935 þarna til
 áttu um lífeyri 65 ára aldri at hann
 í stöð 70 ára aldri

annara mæta vegna en vanheilan áta dli,
 en er þó eigi víkið frá, eiga þar sama
 rétt og þeir, er embætti: þeirra er lagt
 niður og hafa þeir þó rétt en átti
 embættismenn, 1. og 4. gr. l. 51. 1921. 45-
 gjöld þess, er embættismenn verða að
 greiða í gjöti: um 7% af ávöllum
 þeirra, og lífeyririnn er 27% af laun-
 um þeim samantöldum, sem embættis-
 maturinn hefi greitt: 1/2 gjöld af í gjöt-
 ium, er lífeyririnn má þó aldrei fara
 fram en 3/4 hámarkslauna þeirra, er
 embættismaturinn hefi haft, 3. 4. gr. l.
 og 2. mgr. 4. gr. l. 51. 1921. Eftir eftir
 embættismann, sem hefi lífeyrisáttu með
 lífeyris, er hann leitt, þar lífeyri en
 gjöt sum og mennu hann 1/5 þess
 hann þess embætti, er matan hann
 var í, er hann leitt áta þess hann
 frá embætti, 5. gr. l. 51. 1921. Auk þess
 niður hafa en ríkisgjöt: árlega 10% af
 föstum launum embætti þess, er
 matan hann hefi, er hann leitt, 8.
 gr. l. 51. 1921. þá en og í 8. og 11. gr.
 ákv. um úppeldistærk þess embætti-
 manna og 7. 9. og 10 gr. fyrirmyndi um,
 hvern ákja gjöt: ákja þess rétt,
 12. gr. ákv. um, at ákja þess, sem
 var embættismatur, gjöt: sömmu
 réttarstöðu og ákja. - Með l. um á-
 þrótttrýggingu 14. 1937 er ákvæði, at

heldur gjöta at þessu leysti áminningu
 réttindar og skuldbara ákv. l. 51. 1921. sem þess var greindur, og leikur er í

var í fyrstu til átlunnin, at þessi
 sér ákv. um embættismann félis niður
 um ákv. en þá, er þessu varn: embættismann
 En með 8. gr. l. 92. 1940 er gert ótrúvætt, at
 l. 51. 1921 haldur gildi ninn áminning þess þá, er
 hvar eftir þess embætti, og greiða embætti
 ákja þess sömmu lífeyrisgjötsgjöld

þess embættismann, er mit gjöldistöku þess
 laga greitt: 1/2 gjöld: lífeyrisgjöt með
 Einkaskjal safn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

168

reglun og áttun, enda eru þeir og koma
þeirna ekki tryggningar skuldi skv. á kv.
þessara laga um alhi- og örvæðingafyrri, l.
negr. bh. gr. Átt er embættismennur f. e. alhi
þeir, en skiptur um eftir 1. apríl 1936, skv.
90. gr. l. 16. 1936, verða þau í máti trygg-
ningar skuldi skv. alþjótt tryggningar lög-
gerum og njóta einungis réttar skv.

IV. og VI. kafla þeirra, en þá hefur
eftirlaun né hlífingur umfram átra borgum.

Um embætt:

Éiss og þessa er að ríki, er frá-
vikning framkvæmd af réttu stjórnsvaldi
gild, þótt hún sé ein söla og embættis-
matan fulluðgi öllum skilyrtum til að
gæpa embættis á fram. Hæstiréttur hefur
hinnvegan talið, að embættismatun skiptur
er: stötu ein nokkurs fyrirvara megi
trústa þeir, að hann þá: að halda henni,
matan hann vill, hefur kralta til og
brýttur ekki af sér, nema hún verti
löst ritun. Ég komur sé ríki frá, sé
það þeir réttur brot gegnvert honum,
nema sömmu sér færta á, að hann
haf: gegn brotlegur í stötu sinni sta-
met öðrum hatti, svo að missi hennar
get: vandast. Hæst þá að ekki sér til: gild-
andi lögun, um embættismennur og eiglum
er fyrirvaldi, er hvet: á um rétt þess
til bóta á landum ríkissjóti vegna ö-
rétt matvar frávikningu in stötu sinni,
vert: um það ávrit: að fara eftir al-
mannum reglum löggjafarinnar. Ég
þeir þá að meta stjórnsvaldi þat, er hann hlítur
af þessum ávritunum míni. Hrd. VI 173.

Handgrein um skuldbindingu

3er. þat. at i sama dæmi er met
hlitgjafi af 4. mgr. 4. gr. l. 51. 1971
áhrættit, at dæmið þyngur. embætti-
manni skuli endurgreidd i tagjöld
þess. er hann hefti greitt i
lífeyringjöld embætti: manna.

þatt, ef sámann er á þat þarðan.

Þessi niðurstaða bestarættan er atlin-
leg og þess fremur sem i 3. mgr. 16. gr. stjór-
na áker. um botan til þess, sem hefur
heldur at fara frá en vera fluttan i
milli embættum, en ljóst er, at dæmið
er minna handrætt: beittan er sá, er
beinlínis er ríkt frá, og er þess atli
máttis skv. ríttan rétt á botinum. En

3. mgr. 16. gr. stjór. hljótar svo: Saman-
gættan flutt embættismannur i einu embætti
i annað, þó svo, at þess missi ástæðu
i af embættistekjunum, og at þess sé
gð-ann botan á at ljótta um, hvort
þess vilji heldur embættaskiftis sta þá
lauran frá embætti: met lögmaltum
eftirlaunum sta lögmaltum elhistykb-
- lögmalt eftirlaun um áhrættis: t. skp. 3/5.

1855 og l. 4. 1904 er lögmaltum elhistykb-
er vafalaust hit sama og lífeyri skv.

l. 51. 1971. Um þess embættismannur, er skli
þomest undir þess lög, vegna þess at þess
er skiptis i embætti: svo séint, at þess
eign skli vit, vort:st sem þess eigi þess
vöb i lífeyri, sta efti atvikaum elli-
launum, ein tillit til aldris. En ef
svo gæti: eigi kalit, myndan botan til
þessora þess at lita af embætti: fara
efti mat: dæmið launum þessinn sáinn,
þess at þat væri alveg gegnstætt afri 3.
mgr. 16. gr. stjór., ef þess gættan botalaust
at luraða frá, vilde þess eigi setta sig
vit flutninginn i milli embættum.

16. gr. stjór. um tekumarkami gættan á
þessum rétt: vartandi um botanalaunum

54. gr.
Embættisráðgjafi
og valda.

Öft og vita: löndum hefi heimild
 dómstólanna til at dæmi: sbrunn, en
 verða framkvæmdar valdshöfundur, t.d.: ágrein-
 ingi hefur við einstaka manna eða: ágrein-
 ingi á milli tiltekinnna stjórnsvalda, verit
 nýjög tabernikant. Hafa þá umskotað verit
 stofnat í voballatí framkvæmda. (Ad-
 ministratíon) dómstólar til at dæmi
 í þessum sbrunn. Þessi stunda utam hinni
 vegfalega dómshöfundur og nýjög eigi
 sama öryggis at öllum heft: og hinni
 vegfalega dómur, en hafa eiga at vita
 vita heft til mikillar rithöfundur þess
 borgaranna, enda eru þess dómur í embætt-
 isráðgjafi og valdaþessum þessum sbr-
 unn, en þess dómur um, og ~~þess~~ þess
 eiga heftur en hinni vegfalega dómur
 um meit at gegnrygna ákvarntamí stjórns-
 valdanna heftlega. Þessi heftur hefti
 eigi verit tekinn upp heft á landi. Hefi
 hafa dómstólarinn vegfalega dómur at eina
 vinsturvald til fulltrúum/ undir höndum,
 þá eða framkvæmdar valdshöfundur, vinstur
 ágreiningu heftur, svo at framkvæmdar-
 valdshöfundur verður at eða meitun stöta
 þessum, ~~þess~~ þess eigi heftur af á-
 kvæmtum heftur, heftur en þess og dómur
 þessit vald til at skera við um embætt-
 isráðgjafi og valda. Um þetta eigi:
 55. gr. stjór.: Dómurur skera við öllum á-
 greiningu um embættisráðgjafi og valda
 þá getur eiginur, en um þess heftur við

Um þetta

valdshöf: i brútt met þri at skjóta máttinn til dómur.

i þessu sambandi taldi

Dómendur eru þri allir þri, sem met dómvald þess, hvort sem ^{t.d.} um er at ræta reglulegum keisardómum, uttan dómum, retsdómum, skiptum reistakom dómum skv. 30. gr. emb., fögötu, skiltarvátanda, uppr. bótavátanda, fjöðum, landamerlegjádóm og jafnvel sáttamáfud þessum þriur þri met dómvald, loka autvitat hestavétt.

(Dómur. VIII 280)

Met gfi völdum er átt vit alla þri, sem keisard hafa til i nafni ríkisins at reistakom ágreina þess, svo sem reistar. félaga, at ljóta borgumumum átt hvort at þannu. Slanngun sem handlofi framkvanda valdinn tala tvinnlaust til gfi valda, þetta kann grei þat eigi sem löggjafi. Vel má vera um gress handlofa framkvanda valdinn, at þriur hef: þetta bót, - og þannvald einungis i mjög takmörkuðum efnum og þat si ekki nema lítill hlut: starfs þriura, en svo þann sem þat var um þri gfi völd. Selur þri þri vit um, lígt átt stjórnsvald at ræta, meðal i umum reistarstjórnum, t.d. framfarshöfundur skv. VI. kalla framfl. 5. gr. 1940, og þri. ~~um~~ um átt handlofa framkvanda valdinn er þri, sem taldi um til gfi valda, en þess at gata, at engum vegum er sagt, at þriur ein takni undan ein skertavaldi dómenda, heldur þvott á met: þri at tala er, at takmörkuðum um, at ein skertavaldit eigi einungis vit um embætti: takmörk, eigi ekki vit þri, og þat at i þessu hlut: þriur ekkis atvika,

úrkundavald dönnuð
 hve ríkt þat skuli vera þá vortandi.

Þ 55. gr. stjór. segir einungis um
 úrkundavald dönnuð um embættis-tak-
 miðla yfirvalda, þ.e. þegar þeir e haldit
 fram, at yfirvöldin hef: þarit ut þyri
 þau takmiðla, en lögin hafa seth valdi
 þeirri, en þau eru ein at þeir ríkt, þann-
 is þeir um ágreining ut af bestri þer
 þess valda, sem yfirvöldum ómudeilt
 hef: verit þessit. Mörkin milli þessa
 tveggja eru hins vegar egnar vegir flög-
 yfirvald þer ótrítt ut þyri embættis-
 takmiðla sín, of þat gefu þyri máli
 eta setu reglu, sem stv. þannansögðu
 þeyri undir löggjafum at setja, eta
 þau in réttar deila, sem þeyri undir
 dönnstölu. Stv. t.d. of yfirvald heit
 þessit in þeimilka : dönnúrkund-
 eta réttstölu lögun stv. 61. gr. stjór.
 þá þau yfirvald og ut þyri embættis-
 takmiðla sín, of þat tekur sín vald,
 en öðru yfirvaldi þillögun. Þetta er
 alveg greinilegt, of þeyri seth yfirvald
 tekur sín vald, sem þeir öðru e áskilt,
 eta yfirvald tekur sín vald, sem annat
 þeir hlit-statt hef: Stv. t.d. of gjöf-
 reatun taki sín vald, sem lög þá
 dönnmála réttmestri, eta löggjaf-
 stjórnum : Reykjavík. Slítt er okki
 jafn-óumdeilt, þannig þeir, of öðru yfir-
 vald tekur sín vald, sem þeyri yfirvald
 hef: lögun sambært. Hætt þessu mudi
 öðru yfirvaldit þá yfirleitt verða þatit
 þau ut þyri embættis-takmiðla sín,
 þá at þeyri yfirvaldit mudi oft hafa munn-

og stöðuþekkingu, en hið hefti: okki, en
 löggjafinn hefti: mikil upp úr, at eftir
 væri farið. Þá eiga dönduðu ástættir
 ein skortur veld, of einhver sá, sem alls
 eigi er yfirvald, tekum ein þess veld, en
 undir ^{yfirvald} þess heyrir. So og of fjölskipat
 yfirvald tekum ábróttum, þegar eigi er
 fulltrúast skilyrtum laga um þátttöku:
 fundi eða atkvætagreitulu. Þá eru yfir-
 valdsþat stöndum fundum vit ábróttit þess,
 þannig at þess er utan embættistakamark
 yfirvalds at gefa þess meit öðrum hefti,
 þ. k. d. ábrótt: 15. gr. stjór. um, at stjór-
 nevnið frá þessum skuli vera skrifleg og
 meit undir skrift rítt þess. Í þessum öðrum
 tilfallum mundi eigi verða heft svo mikil
 upp úr þessum, heldur yrt: þess einungis
 heft vera til leitþeririnnu þess stjór-
 veld þess, en heft at: at máli. En þegar
 ábróttit er, at stjórvald eigi eða megi
 gera eitthvat, at þessum tillögum
 annars eða eftir tillögum hans oftr,
 en hjórt, at þess þess eit þess embættis-
 takmarki sá, of þess þess þess, ein
 þess at leita þessum tillögum. Enn er
 þess, at of yfirvald heftum eitthvat eða þess
 er, sem alveg er gagnstætt lögunum eða
 ein heimildum: lögunum, þess sem slíka
 heimild er meitþess, þess þess þess
 en veld þess þess, og en þess þess at seta,
 at lög meit þess slíka einungis þessum
 lög heldur líka rétturveris löggjafnum,
 grundvallarveris laga, og heftum eitli og
 öðrum slíka rétturheimildum. Þess þess þess,
 at of yfirvald heftum veldi einum ~~þess~~

um tilgangi en þeirra, sem hög áskilja, t.d. til frændvátta sér, flakki sínum eða vinnu. ~~Mest~~ en eigi til heyrta þyngri áhrunnings eða hit opinbera, þá þar þat út þyngri embættistakmarka sín. Svó gótt: þá aldrei tólit, nema hinar nauzi tilgangur lægi áhrög: augum uppi eða vaxi fullsamantau.

Vaxi þann, at löggjafinn hefði þessit yfirvaldi fullnæstar in skortar vald um til- tækin efri. Dönuendur eiga þá áv. 55. qv. þessit þyngri þat at: it hola in skortinn um þat, hvaru þessi heimild sé: þessit, og hvaru eða þyngri, at hvar sé eigi til þeirra atvita, sem þyngri var sezt, at taldust til embættistakmarka yfir- valda. En at svo miklu þessit: sem öfri- vatt er, at löggjafinn atlest til at hvar sé: til síns hvers þeirra, þá mundi þat vaxtanlega þá statist, þar at meir þar á stjórnu. eða eigi svo ofþess, at löggjaf- annum sé mest öllu óheimilt at breyta máttar á um einstök atviti.

þá er á þat at lita, at um skil- gótt: sem seth er: ^{þyngri} ~~atviti~~ eða öfri- vattar heimildum, þyngri lögmæt: yfir- valdsbróts eða svo minn, (~~og atviti~~ ~~atviti~~) at, ef yfirvöldin vaxi skilning sínu á þessum, þessit at lita kálkinn dönu- stjórnu, vaxi starfshefni þeirra vaxi læga sezt. T.d. um þetta má nefna, at yfirvöldin lögjota at eiga fullnæstar in- skortar vald um þat, hvort af man- þessit undir þessum hvaru máttar lita ó- speltin og þar megi þannu þannu. Af þessum

L. þ. e. löggjafarstjórnin,

því

dómstólumni t.d. úrskurta vald um, heort fundurinn sé „sakabir þennan þinnari“, enda er vald lögreglustjórnarinnar eigi með skert meira en gæta bófi gegnir.

Þótt er þess at gæta, at dómstólumni gæta því atvinnu þess at um embættistakmörk yfirvalda, at einhver þitt þinn atili eigi söla, þ.e. at meiti rítti: kann sé brot:st með ríttstöfuninni. Einstakur meitar gæta t.d. eigi leitast til dómstólanna og þess at felldu er gildi millivirkjasmunna um afslá á landi, er þessum helji gert án samþykkis alþingis gegnstætt fyrri meitarum 17-yr. stjór., eta fyrirkjöpu ríttverra, sem þessum helji: þó meiti sé, at þess at heimild sé fyrri greitola kann: lögreglu eta fjárlögum Actio popularis er yfirleitt ekki lögreglu samþykkan þar á landi.

Þessum gæta úrskurta um embættistakmörk yfirvalda gæta þess at með misvinnandi heiti: Val má vera, at: einhvern á milli tveggja einstaklinga velt: málsúrslit á gildi þitt þinn yfirvaldsríttstöfunar, og þess dómurinn þar er um gildi þess. Þess gæta hit opinbera sött manni til ábyrgðar, bóta eta refsingun, fyrri at hafa eigi heiti meiti brot: yfirvalds eta þess, og meiti þar um gildi þess dæmt, oft: opinbera máli, þótt er þess, sem þess yfirvaldit hafa þess at fyrri embættistakmörk er, heimilt at sakja þess: einhvern og heita rítt

til greittolu eta

L. sta of um sýgjum á athöfn helgi
varit at vata, þá at hvern verði
framkvæmd.

stófumina fella in gildi. Leta batun
hennar vegna, og eftir atvikum kvorthugi

Þrálag ritari blata 55. gr. stjór.

þyngni at benda til, at dægt veri at hlíta
yfirvaldsbot: skilyrt: skerst, þar til
dönnu er gengin, in tillit: til
hvort það helgi vit völk at stjórjart
ata eigi. Sv helgi 55. gr. þá aldrei varit
skálin. Þ henni er atvinnu talit flest,
at eigi sé at vitaleusu hagt at stjórta
rei undan at hlíta yfirvaldsbot:
með þri einu at vera máhit undir
dönnu. f.e. máshöftum frestar elki
verður yfirvaldsbotreis.

Þá, en eigi
fer eftir þri, ~~þá~~ geri það á eigin
ábyrgt. Þef dönnuánni sigilda það,
verður matun ábyrgta þess af at hafa
bot: til á mót: þri.

þess þessu hennu elki helgi hafi
á frammi ofbeldi sta ^{með} tilit á
högnuð at helgi, en sjálfstætt
getur bókast hennu ábyrgt.

Þá sé það talit
gilt, þessu ábyrgt þess verður hennu
at hlíta vitu lögunu þessu ábyrgt
einn, þrátt þessu það, at hvern helgi
átt rei stat matun á málaferðum
vit af lögunat: yfirvaldsbotreis dót.

55. gr.

Mitfest lögleyfðs valds.

Þess og þessu sein, þá þessu 55.
gr. stjór. um, hvern eigi inbunden vald um
heitungr yfirvalds á þri valdi, sem er
innan embætti: skámarka þessu. En
af þessu þessu er ábyrgt á contrario
á þá leit, at um þetta eigi dönnu
elki inbunden vald haldan yfir völdin
ein. höggjalinn mundi þri geta sett
áron vegun um þetta, en at svo mála
þess: þess hvern helgi eigi geri það, at

hlutavinir eðli leitari til annarar mital-
stötur, verður at talja, ^{at} dönnendan eigi
eðli virkunarvald um, þvennig yfir-
völd fara met löglyft vald sitt.

Fra þessari meginvegja eru þá
sem sagt undantekningar. Dönnendan
hljóta þvennig at eiga virkunarvald um
metfert yfirvalda á löglyftu valdi þvennig,
þessa þau af almennavaldinu um atth
til veþvinga þvennig þvennig þess, eðli
virkunum XIV. kalla hgl. 1940. þá er þat
þjóst, at ef almennavaldit og yfirvald gra-
ir á i máli um, hvort þvennig megi ita lfi
mál þat stötur þess, þá hljóta dönnendan
at lapa heimild til at danna um þetta. T.d.
ef embættismat er settur fra vegna mis-
þeitinga á valdi sínu og sekir sitar
virkunir um skatabatar. Eum sirt þat
af 108. gr. og XXV. kalla hgl. 1940, at um-
stundum ^{þvennig} er heimild at fara sammanir
þvennig ^{it af} embættisverk-
yfirvalds, og hljóta dönnandi þessa svo
er at megi virkunar um metfert þess
á löglyftu valdi. Loks er þat svo á,
at dönnendan hafi vttakara vald til þess:
virkunum ^{almenn}, at danna um metfert þvennig
handhafa framþvennig valdris á valdi
sínu, er eðli verða taldir til þess yfir-
valda, er um yfirvöld gildir, ~~þvennig~~
og ^{heimild um} malafarli it af þvennig atköfunum
yfirvalda, er eðli verða taldir til embætt-
isverka, ~~er þvennig~~

L stötar

met virkunar hatti

[t.d. meistarar: i gert einstaklings,
dönnand á hlut henn o.sfrv.

Heitum á vestrarstjórnun og
 fjárfundunum mí einnig breyta með
 löngum. Vestur stjórnin er mi: Svepp-
 nefndin, bójarstjórnin og sjálfnefndin.

Stjór. talan at vinnu svo sem
 vestur félög hefðu einhver ákvarðun mák,
 er þessuagt vori um, at fjárfundir t. t. hafa
 svo er samt ekki. Menningalegi lönggjafinn
 hefi alveg á valdi sínu at ákvarða, hver
 þessi mák skuli vera, og getur breytt
 þessum ákvarðun at vild sínu.

Þá er það og á valdi varjulega
 lönggjafans at segja þessum um, hver með
 vestur félögum: mákum þessum skuli
 vera og ákvarðun: þessum stjórnunum
 skuli komið fyrir. Ákvarðun um vestur
 stjórnin utan kaupstada eru mi:
 vestrarstjórnir l. 12. 1937. Sveppnefndin
 fara með stjór: kaupmálfundum er hita
 gjafstjórn sjálfnefndin, skv. 24, 25, 28,
 29, 38 og 39 gr. l. 12. 1937. Sjálfnefndin
 annast hit: þessa gjafstjórn og fara
 enda þess með sjálfnefndin seistök, en
 hit: sveppnefnd og sjálfnefnd hita gjaf-
 stjórn vátanna, og hefi þann þá hitil
 afskipt: af kaupmálfundum, skv. 3., 4., 25,
 26., 41., 49 og 51. gr. l. 12. 1937. Um stjórna
 þess kaupstada eru einlög, hverjum öðrum

hitil, og þá er mikla betun á, at þann væri öll
 samþykkt: einn lagabálk. Fyrir heitgjaf
 gildi t. t. 20/4. 1878, Akureyri l. 22. 1883,
 3. gildi l. 6. 7. 1917, 3. gildi l. 6. 1. 1919,
 4. gildi l. 33. 1929, 5. gildi l. 1. 1. 1938,
 6. gildi l. 20. 1940 og l. 58. 1919 og No
 i Norðlög: l. 48. 1928. Allir kaupstada: um
 hita gjafstjórn vátanna og þessa samþykktis
 þess til ginnara vátanna, Fyrir öll vestur
 félög gilda l. um eftirlit með vestur félögum
 20. 1940 og á skv. þess at vera seistökum
 eftirlit: matum vestrarstjórnar málfundum.

Í ginnunum l. er vestrarstjórnun
 þessu tiltekkið verkefni og þá minna
 kerfi: á um vald þessum og fjárfundun-
 um gjafstjórnar vestrarstjórnunum er
 það, skv. t. d. útvarsl. 106. 1936,
 framfarshel. 53. 1940, l. um skipulag
 kaupstada og sjálfnefndin 55. 1941
 og fleira.

Spjalds: þáttur.

57. gr.

Dómsvaldið.

Samkvæmt 2. gr. stjór. er dómvaldið hjá dómendum. Slíkt er talið um dómvaldið sem þekkt hefur. Það hefur verið þó lengi í stjór. mánaðságreiningu. Einstakar greinar kenna þá dómendum að virka ~~með~~ tiltekið vald. 2 ft. 10. gr. dómur landsdómur þar með, en Alþingi hefur á hendur ráðgjafi þess embættisráðgjafi þess, 55. gr. skera dómur um virkni ágreiningu um embættisráðgjafi meira yfirvaldi, þess 60. gr. þess dómurvaldið til að stjórna um í gæluvaldi, 61. gr. til að stjórna og rannsóka stjór. þess 67. gr. verður máttur að ágreiningu þess hefur greinar, en hann hefur lokið í fjöri á þess, og þess 68. gr. verður skilgreint þess lög upp á fullnæmna nema með dómur. Þess þess greinar er sem sagt ágreiningu skilgreint að gefa kenna stjórna á þess, meðan með þess undir dómvaldið, hefur ágreiningu að þá skilgreint tiltekið með staðlaggjá undir dómvaldið með, en ella verið skilgreint á, at þess dómurvaldið tiltekið: einn með yfir. Þess er með stjórna á stjór. fundi, at ágreiningu skilgreint undir virkni dómur, 69. gr.

t. d. samkvæmt venjulegum lögum við stjór. og hefur fullt virkni þess þess, sem hefur er greinar. En með þess er komið til þess nær ágreiningu stjórna þess, hefur undir dómvaldið hefur.

L. 56. gr. verður um botstærfa-
lausun dómur skilgreint
þess nema með dómur.

til þess hefur og

Þess hefur dómurvaldið verður einn
fullt virkni þess hefur.

til at vera in tiltekna réttarágreiningarfré-
 þetta er svo ákveðið, at alla verður, at
 almenna löggjafarinn sé fengit veld til
 breyta mána in um, hvern með heyrir undir
 dómvaldi og breyting þann skuli at breið
 um vera til þess, at þann megi koma
 undir in skamt ^{dómvaldi} þess. Viðast mun þetta
 til þess, sem sagt er: Réttarfarinn
 mun þetta efri. En almenna reglan er ein,
 at dómvaldið er banna at vera in öllum
 réttarágreiningarfrénum, nema þann séu ein-
 staklega sambodent löggjafarinn, veigja at eðli
 máttins fangis stjórnsvaldum til in-
 læssonar. Einkum má geta þess, at ágrein-
 ingun milli einstaklinga þeirra in milli,
 og veigja með heyrir yfirleitt undir dómvaldi,
 at ef mjög mikil væri at því gert, at leggja
 þessi efri undir in skamt stjórnsvaldi, þá
 mundi mána stjórnsvaldið. En eins og
 : ~~Þetta~~ Réttarfarinn mána er greint er
 þá eðli óþekkt, at svo sé gert, en einkum
 til þess þá, at mangskonan ágreiningun
 milli stjórnsvalda og einstaklinga sé tekinn
 undan in skamtan valdi dómvaldi. Hvern
 af mána stjórnsvaldi er gengit in þessum efnum,
 er: It at gefa almenna reglan um, en bjóst
 er at hafa þann at engu þann löggjafarinn, sem þá stjórns-
 valdum til in skamtan þann mál, sem stjórns-

Lava gjálfrast mun þykja, at

911
 gjálf beinlínis ákiliu dómvaldi. Seta
 má og þess, at dómvaldið til þessu sem
 skilf, er eðli verða tekinn til in skamt-
 unu ágreiningarmála, t.d. þinglýsingar og
 nefning matsmanna. En veigja þess, hvern
 mána er svo ákveðin helgta mangskona lögg-
 gjafarinn at vera rétt at leggja skilf, en
 at hleypa væri, at með öðrum holti: væri kom-
 it þess, til dómvaldið, eins og undan þá
 má taka skilf, en heit öðru þann þessu.

þessu þann at geta, at ef mál er undir
 dómvaldi þess, þá hafa þessi fullvaldi.
 or in skamtan veld mun þess, þannig at
 at hleypa verða at hlíta þess in skamt:
 og geta eini síðan skotið þessu til
 stjórnsvaldi.

V. kaflur.

Þjóðskulur, er stjórnaðskráin
setur ríkisvaldinn.

58. gr.

Lagsgætt.

Viðleitni stjórnaðskrárinnar til
at koma: veg þess, at nokkur hand-
kef: ríkisvaldsins verði of völdugur
þennur fram með tverrum hötti:
Annars vegar með greinri ríkisvalds-
ins og skriflika: þessum friggja vald-
kafa og hins vegar með þessum hömrum,
sem ríkisvaldinu eta handhöfum þess
era settar. þessum hömrum eru settar:
V. og VI. kafla stjórnaðskrárinnar og setja handhöf-
um ríkisvaldsins ákveðna reglu um efni,
er þeir eða beint geta rítt af at
eignir vild. Hömrum þessum þeimast gjarnast
at framkvæmdavaldi eta löggjafavaldi,
og gildi þessum er mjög mismanandi
mikið. Þannig er þessum öllum er, at
þar eru settar af stjórnaðskrárinnar,
og þar getur þann, þessum eru
afmælt þar eta breytt, einnig þar,
er orðalagið þessum at benda til, at ó-
breyt:legur etta at vera, eru. Hóttun lag
67. gr.

Hömur þessum eru gjarnast etta
einvaldsins til laga, svo at ríkis-
valdið þessum etta ofan til. Svipst
ákvæði: og þar gilda kafa um all-
hvit verit: stjórnaðskrárinnar. Þessum ríkja. þar
eru upplýsingar til atvinnu af þessum

L og nýlendurinn þeirra vestan hafs,
er sítan umtala Bandaríkai Nörtur-
Amerikan.

L: Nörtur.-Amerikan

skotum, at hverjum manni beri ^{náttúrulega} réttur
atki samkvæmt viss réttindi, er hann
vert: eigi at réttum lögunu verftur.
En talit, at þessi skotum hafi sin þess
þroskur: Englaudi á 17- og 18. öld. Mun
: fyrsta baratta seintriar flokka þess
fráfarði sínu hafa átt: þessu löngtum
þátt, er sítan julemt vit lörfur um fleiri
réttindi. Seideli þetta til, at er nýlendur
Englaudiaga þroskur undan þessu á
sítari hluta 18-álda setta sínu nýjann
yfirhjárigan um frólita mannréttindi
: stjórnskráin síðan. Eftir þessu
tíku Frólaka þetta og sömdu mannrétt-
indisáttíðingun sínu 1789, er
mög önnur ríki hafa sítan haft
til fyrirmyndar. Slíkur er uppruni
áhr.: V. og VI. kafli stjórnskrá, er löngt
hafa þarist eftir þessum brókaleitum

létt áv. 58. gr. eigna landsmenn. Met
 þeir er iðt mit alla þá, er þeir hafa löglega
 dælt, en eigi ríkisborðsárin. þar er
 þessum mönnum er heimilat at stofna
 félag svo sem þar gefin, þá hlýtur
 þeir þeir fremur at vera rétt at hafa
 með sjálfum sér hverja þá trú, sem þeir
 vilja. En i gr. segi einungis, at þeir eigi
 rétt á at stofna félag til at þjóna gæti
 með þeirum hætti, sem best á vit samfar-
 ingu þessu áv. þar er þeir einungis
 félag til at „þjóna gæti“ sem verður
 mjöta. Sumir hafa viljast álykta af þeim, at
 ort: þ gæti er i einstökum, á þá leit, at þjóna
 verða við fleiri gæti: en einn væri dæki
 verin. svo má þá dæki skilyri ákvæð: þ.
 Fleirgæti: þri nýttur nafnlaust verður
 þess, enda er stundum orðið at gefna á
 milli eingæti: stríð og fleirgæti: d. og
 efast jafnvel einn um, at kristin þri
 verð: talin stríð eingæti: stríð, er öðrum
 eignast þá liggja i augum þess. Félag,
 sem stofnað er til at þjóna gæti þri-
 borgum, mjöta ástundat dæki verður gr.
 heldur hita almenna áv. i l. gr. Sama
 máli gefin um félag til sálvarannsóka
 o. þ. h., þar at jafnvel fætt þar þessu at
 vera haft gæti um lönd, er eigi best
 at telja þar stofnað til at þjóna gæti.
 Félag mjöta einungis verður ^{58. gr.} _{Lat} svo mikla
 best: sem til gæti þjónuðu þessu. þar
 undir felur venjuleg helgi: þessu, prestaleik,
 byggis og rektor þri: þessu þessu
 og prestaleik. Hinsvegar mundi þri: þessu
 eigi þessu þessu, ni venjuleg skola-

Félög njóta dæli verndan 58. gr., ef þau eru bent eða framit eitthvað, sem gætt stöð er góða ritferð: og allsherjarvefna.

Þess vegna telja dæli til góða ritferðis og allsherjarvefna breyttist met tímanna og er sérstaklega ljóst, að löggjöfin hlýtur að til miklu að vaita um, hvern allsherjarvefna er. Úrskurðarvald í þessu eiga dómstólarnir að lokum og þau þvi eftir álit: þeirra, hvort rétt verður talið í þessum efnum.

At hafi er „framit“ ef þat rannverulega er haft í frammi. Þá verður félög dæli brennt fyrir þat eitt, að summi metlinni þess fremja slæpi, ef þau eru dæli: meina sambandi við félagskapinn né trúarvitkenni þau, en þau eiga sei ást. Þið sakanna at hafi verður að vera þáttar félagshlífis eða a. m. h. að eiga rök sína að rekja til þess. Aðalvandinn í þessum efni er samt sá, hvernig dælija þvi, að at hafi megi dæli „kenna“. En þá tveit til. Þannat hvort megin, að þat sé bót: á einhverstatar: trúarsetningum félagsins, in tillit til, hvort þvi rannverulega er heldit að mönnum, eða þess er krafist, að svo sé gert. Þessi stari kostunnin eignist réttari, þvi at helgirit trúfélaga eru oft misjafnlega metin af þeim sjálfum, og mi vel vera, at: þvi sem gæmt er sé eitthvað, sem mi þatti: ósamilest, og er þá bent at góingur, ef dæli at: at vilfta félagsit vernd 58. gr.

Lög félags trúfélöga hér á landi njóta verndan skv. 125. gr. lgl. 1940

Trúfélögin eru heimilt að starfa, þótt þat hafi eigi lengit stöðfestingur ^{þvi þvi} atjórnarinnar. Stöðfesting er hinsvegar nauðsynleg til þess, að samtökum þess trúfélaga utan fjóðkerkjanna geti ^{þvi silt at} þvamt at hafa, sem borgarileg áhrif eiga að hafa, skv. 13. gr. l. 4. 1886 og 1. gr. l. 6. 1904.

L → lík: í sé higgja: þessu-gilei

He fött stjór. vest: mönnum þannig
 rétt til at stjór trúfélög: samvinnu vit
 samvinnu sinnar, þá þar hún samt ein
 trúfélagi fömött um þann önnur. Þegar
 um þort: 57. gr., sem hljóðar svo:
 þess evanagelísku hitersku kirkja skal
 vera fjóttkirkja á Bolandi, og skal ríki-
 valdit at þri lög: stjórja hana og verda
 -breysta má þessu með lögunu.

Þessi er til meðt alþjóttlest kirkju

félag, er hit: evanagelískum hiterskum
 rit, hlitstætt kirkjulegu kirkjunnar. Þ
 hiterskum rit hafa málfari kirkjunnar
 löt: undan ríkit og þar at ákvæðum
 þess. Þessi svo verit þar á landi. En
 þar sem talað er um evanagelísku hitersku
 kirkju, ventur at alla, at fjóttkirkju
 skali hella sömu trúarskírnum og
 þessu kirkja helji frá þannu þar
 hilt kirkjulegu. Þessu þessu svo nokkru
 máni á þessu mundað óheimilum, nema
 þess. þessu at þess, sem þessu er: 1.
 mgr. 57. gr. og 3. mgr. 2. mgr. 75. gr.
 stjór. En þessu rit hafa verit talin:
 Keilig ritning, postullaga trúarjätun-
 in, Nicen-jätunin, Athanas-jusan-
 jätunin, Augsborgar-jätunin og
 Fræt: þessu þessu minni (þor. Einar
 Arnórsson: Kirkjuvitun s. 34)

Þá þri at talað er um fjóttkirkju
 felst, at þessu skali talin atvinnu lands-
 mennu er þess, sem einstaklega hafa á-
 skilt rei at vera utan þessu, at svo
 helji verit áskilt um þessu þessu, er heimild
 hafa til at þessu þessu þessu þessu

Þá felst þat áskorunum í því, at
 kirkjan skuli vera fjöðkirkja, at ríkið
 skal at því leyst: stytja hana og vernda,
 svo sem hefurum orðum segir: 57.
 gr. Stjórn. regin þá ekkert af hverjum stúdn-
 ingun þessi, skuli fölgjara, heilan latur
 veiznlega höggjafanum eftir at regja mána
 fyrir um þat. Stúdnigunum og veizndis
 hana þat: fram: mænnigunlegum ef-
 um og þjórnlegum. Kristin þat: um
 þat: þanna skólum skv. l. 94-1936 35,
 3-ll. og sjánum skólum öðrum, mi þar við
 um nefna þennar skólum, skv. 4. gr. l. 63-1907.
 Ríkið hefur uppi þessu fyrir þessa
 fjöðkirkjunnar, skv. l. um skóla
 Bolands 21-1936. Almannafríður er
 þat: um á helgidögum þessum, l. 45.
 1916. Þá er þessi er málum þess
 umna stjórnat af ríkium. Þat hefur
 at vísu fengið henni gjöfþjórn um
 gins mál og veiztaka embættisnum.
 En ríkið veitir svo hverja gjöfþjórn
 þessi skuli vera mikil og hverjum hinni
 skuli fengin um hvert einu af þessum
 sta málaflokk, skv. l. d. þessum biskups-
 þessum 21-1921, l. um ríslabiskups
 28-1909, l. um kirkjuráð 21-1931, l.
 um veiznigun þessaballa 31-1915, l. um
 skiptum veiznnefnda og þatnefnda, 36.
 1907. Þá stendur ríkið einnig þjórn-
 lega ströum af fjöðkirkjunni. Þat er
 at vísu at veiztaka leyst: gert með veiz-
 skólum skóllum, sem á um þat
 : þá skipti, og kirkjan hefur veizt:
 til þess að henni veizt:

Þess dómstólar eru heftin til meðferðar
 umna mála þessum, spjallstjórnar:
 þat: skv. 27-11-1816 og þat: 13/5.
 1813 og spjallstjórn um veiztaka
 skv. l. 111-1935 § 3:



gjöldum, þv. einum h. um aðrar gjöld
 40-1909. En þess lögin um öll fjárhög-
 mál kirkjunnar eru sett af hinum
 venjulega löggjafa, og getur hann haft
 þau eins og hann best list og vitleið
 þeim eignum, sem kirkjunnar eru taldir
 tilheyrja, at eigna völd, þv. t.d. h. um
 Strandarkirkjan og sandgrastala: Strandarkir-
 kju: 50.1928.

Þess og þessu reglu má breyta 57.
 gr. með lögun, en at þessu reglu er þess at
 þessu reglu, þv. 3. mgr. 75. gr. stjór., at
 af lagaþingum verður gert at kirkju-
 stjórnum þv. 57. gr. skal þv. 1. mgr.
 75. gr. leggja þess mál undir atkvæði:
 öllum borgaralegum málum: landinn til
 samþykkingar at reglunum, og skal atkvæði
 gættala vera þess. Þetta at nafabest
 sést at, þv. sem þessu reglu er, sem
 gert er at 57. gr. Þessi þessu reglu,
 þv. sem þessu reglu er þess afþessu
 þessu reglu at aðilinn er þessu
 stjórnum þessu til þessu er at
 þessu reglu.

III Þessu reglu gættala er at þessu
 þessu reglu um þessu reglu þessu reglu,
 en þessu reglu er þessu reglu þessu
 reglu þessu reglu þessu reglu
 59. gr. stjór., en atkv. 1. og 2. mgr. þessu
 er atkv. afþessu 58. gr. 1. mgr. 59.
 gr. reglu er: Þessu reglu þessu reglu
 af borgaralegum og þessu reglu reglu
 um þessu reglu þessu reglu þessu reglu,
 þessu reglu þessu reglu þessu reglu
 undan atkvæði þessu reglu.

Ákvat: þetta á fyrst og fremst vit
 alla, sem staddir eru innan andimarkna
 ríkisins, 2m þat getur einnig t.d. til
 manna, sem utan þeirra eru. Þannig
 varí hefur þeir heimilt at vísa manni in
 landi vegna trúarbragða hans né meina
 honum hindraskerfi fyrir þá sök.
 Ekki varí heldur kúf-lest af þessum ástet
 um at fara mismunandi með eignum
 manna hér á landi sta reita t.d.
 mönnum t.d. skírman trúar, ~~þetta~~
~~þetta~~ þeir at eiga fasteignir hér á landi,
 af því varí hefur þeir er landis

einuogis

Þannat er at mismunna mönnum
 „fyrir sakir trúarbragða“ sína. Skilfrí
 engu máli um þat, hvort trúarbrögðin
 eru viðurkað hér á landi, skv. 3. mgr.
 59. gr., enda þarf hann ekki at vera í
 meina trúfélagsi t.d. at njóta þessa
 réttar og má m.a.s. vera alveg trú-
 laus og trúarbrögðum fullkomlega and-
 vígna.

Enginn má „neiss“ í missa af
 borgaralegum og fjöðlegum réttindum.“
 Þat þess er ekki ástæða þannat at setja
 nið fyrir máli, at þetta hef: í þeir mest
 réir, heldur ^{felet} einnig: þeir afmáin á öllum
 aldri áhr., at þrá vit þetta kynni at
 komna, og er þess hér sei atalega at gata,
 at heimildin: 4. mgr. t.d. breytinga
 með ^{einþýldum} ~~þessum~~ lögum, þessum ekki
 vit þetta máli, þeir at þeir á einuogis
 vit ~~þessum~~ mestu mgr. þeir á undan,
 þ. e. 3. mgr. Áhr. 1. mgr. eru af mikilvægt

192

L nema því atvinnu, at alveg
slá þess heimild á t-l.

1. apr. 5. gr. dönska stjór. 1920,

L og gæt frét: kennarar Gláskólans

vert: heggst mit ^{auðföllum} ~~veggjum~~ höggum þess.
 1. apr. 5. gr. vertur þú at skilja mit
 hlutgjafi af öðrum fyrir valdum stjór.
 Af ^{id. stjór.} 4. gr. ^{leitir} þannig, at komu þú
 vertur at t-l þessra evangelísku liturku
~~þjóð~~ kirkjunnar dönsku, og heggst þú okki
 af 5. gr. þessu ~~er~~ um ríkisstjóra skv.
 sömu gr. id. stjór. og 5. gr. l. 1/2. 1871.
 Miklu fjátranga meira er samt fyrir-
 vali 5. gr. um stutning og vernd ríkis-
 valdins t-l henda þjóðkirkjunnar. Þeir
 embættismenn, sem sá staklega eru
 settir t-l at annast fjátranga kirkjunnar,
 svo sem biskup, ~~og~~ prestar, ^{vertu} vitna-
 lega at vera þjóðkirkjismenn. Þess
 sama vertur at sjálfstær at hefjast
 um þú, at stætt: eiga at hafa um mál,
 sem kirkjunnar er fangin sjálfstjórn í,
 skv. ~~stætt~~: rétt á nafnanfundum, kom-
 ungarétt og kjörgerði: sáknarfund og sem
 nafnanfundum, 5. og 16. gr. l. 36. 1907,
 komungarétt um prest, 1. gr. l. 32. 1915,
 kjörgerði: kirkjurátt 5. gr. l. 21. 1931.
 Meiri vali er um anna aðra, sem vinna
 eiga störf á m. k. at nokkur leyst: í þessu
 þjóðkirkjunnar. Þóttum á þannig at
 kenna kristna frét: skv. 3. fl. 5. gr. l. 94.
 1936, en eigin trúar skilyrt: eru sett um
 barnakennara hvarhi: l. 75. 1919 og l. 20.
 1936. Það er þú erit heppin stutningur
 við kristindóminn at láta kennarar: kom-
 un vera í höndum manna, er e. k. v. eru
 komu mit öllum andvígur, ef þú vertur
 við komit þú sem barnakennarar eru þess
 þess vegna
 en þú er þú rétt at láta barnakennarar

mömmum af þessum sökkum óheimilt at skul-
 ast undan skul. opinberum kvótum, t.d. at
 sitja í vaxtarstjórn, vera meðdómandi efrv.
 Eigi mundi menni heldur heimilt at reita
 hverskylkur, af því væri lögheild, og eigi
 væri leyfilegt af þessum sökkum at reita
 at vera ritari og staðferta framhvert einn
 fyrir rétt, enda er mi önnur at ferd er
 eitruinnig heimilust um staðfestinguna,
 skv. 134-gr. uml. 1936.

3 framhelli af 1. mgr. 59-gr. stjór.
 regni svo í h. mgr.: Eigninn er skuldir at
 til at inni af handi persónuleg gjöld
 til minna annara gætsdijóttum er
 þeirra, er hann sjálfur atlyklist. -

Þótt einhverj af almennum þögnum ríkis-
 ins sé varit fjóttkirkjunnar til hegs, getur
 matar eigi þar fyrir með stjórshötu til
 þessa áker. reitast at borga almennu skatta-
 En þar gjöld, sem veitalega eru á löst
 vegna kirkjunnar, þurfa utanfjótþirkji-
 menn eigi at greita, svo ann t.d. sökkur-
 gjöld skv. 1.40.1909 en 7. og 7-gr. þeirra
 þar at skilja með hlitastjórn af h. og 3. mgr.
 stjór. og standast þar því ekki lengur at
 öllu best:

hóts er 3. mgr. 59-gr. stjór. svo
 hljóttandi: Nú er matar utan fjóttkirkjunnar
 og seldur hann þá til Háskóla Íslands,
 at einhverj stjórshötu vit þann skola,
 eftir því sem á verður best, gjöld þar,
 er hannum ella heft: þarit at greita til
 fjóttkirkjunnar, enda heyrir hann ekki til
 öðrum trúarbragðaflökki, er vitanbandur
 sé í landinn. - Meit hinni sítasthalla virstit
 átt vit, at staðfesting skv. 13. gr. 1.4.1886 og
 1-gr. 1.6.1904 heft átt ein stað. 2f matar er
 í skolan trúfaleg þarf hann hefti at greita
 til fjóttkirkju sé Háskóla, og virstit eigi
 skifta máli þótt gjöld þar, er hann greitar
 til trúfaleg eins, séu minni er hann
 heft: þurft at greita til fjóttkirkjunnar.

Sá, er gjöld skul til Háskólans verður
 hinsvegan at. it at greita sömmu gjöld
 og til fjóttkirkjunnar þarf at
 greita þar, sem hann á heims,
 er þar geta verit misjöfn skv. 7.
 gr. 1.40.1909. Gjöldin til Háskólans
 verura ein í Profsgjaldstjótt, og vatan
 Háskólanast, þvennig þi hann er varit.
 óheimilt mundi at ákveða, at þessu þi skuldi
 t.d. varit til ísþarls gætsdijóttum it
 svo sem þegar segir verur at
 skv. at 4. mgr. eigi ein megr
 vit 3. mgr. 59-gr. stjór. Meit vege
 eirföldum
 þessu lögunu má því t.d. hljóta,
 at gjöld utanfjótþirkjunnar
 veruri t.d. í ríkisstjótt at til einh.
 annara óþirkjulegru stofnunar
 er Háskólans, at almennu gjöld
 þetta skv.

196

Talít er, at hún eigi vit þá einu handtöku, sem getur verið undanfari gashvortkalls, en þat er sem sagt líkam: vithvarn- rólur rit af frjándur afbrú: , áv. 3. aug. 60. qv., þu sem beinlínis er vitgjert, at gashvortkall sé lagt í „fyrir söla“ hand- töku í þá at vera undanfari þess, at veþing ver: lögt í manni met dönni.

2ft. þessu tekur 60. qv. eigi til þess, ef handkalla framkvandan valdins er heim- ílat at vrista manni þessi, áv þess at mál hans sé lagt undir dönn. Til líkvan þessi vristing er mendi framkvandan- valdskafinn at vics þessu heimild: löggæm; vristkanna skilningi, en ef þessu heimild hefi verit veitt, þá eignist, nu læst sem hún ver, eigi þessu at þessu þat mál undir dönnstölu. Þess þessu hefi t.d. framkvandan valdsköfnum verit talið hefi- læst at vrista getvika manni þessi þessu, áv þess at ljóta, þessi vristöfnum til dönnstölu. Þess þessu hefi verit talið rétt at vrista ^{þessi} ~~vrista~~ manni, en þessu deulja heimildan læst, og þessu þá í brott áv at þessu dönnu, áv. 1. 59. 1936 og 1. 13. 1927 áv þessu 8. qv. þá er áv. 51. og 54. qv. framfl. 57. 1940 heimilt at stjórna þessu þessu: þessu með fram- kvandan athöfu, ef vics skilgert: eru þessu heudi. Ljót er, at slita áv. eru mics þessu vegna 60. qv. stjór., þessu at eftir þessu mynd þessu at: at vera læst at vrista manni vandi dönnstölu at þessu læst: með þessu einfalla rit: at þá handhöfnum framkvandan valdins fallast en vicskært um málit. Einkum vrist at vristgjert at ávrita manni áv at þessu dönnstölu þessu vristingun sem veþing, og getur vandi þessu máli um þessu, þessu þessu vristingun sé eigi þessu at- um veþud veþing, ef svo er veit: vandi og veru.

þessu, sem áv. framvristu er þessu

fastur „það ein undandráttar“ leiða fyrir
 dómara. Fastur fastur er ekki settur,
 enda væri þó ástæða þess að þessa
 honum vit bei á landi, nema met þvi
 að hafa þann óhæfilega þingann. Fram
 kvanda valdsköflum á breiðum að vit þess
 á þessum, þvát: þessu efni þessist þess
 undandráttar, en það þar sem samt
 meira eftir atvikum. Ástæðan þar er
 að skilja ^{þetta} svo, að manni megi aldrei sleppa
 aftur, ein þess að afskipti: dómara þessi til
 þvi að hafa ná handtekið manna lausan,
 þessum sem er.

eftur,

það þar eftir löggjöfinni fyrir
 besta dómara leiða skuli manni. Dóm-
 ara er heimilt eigi síðan en framkvæmt
 er valdsköflum að sleppa manni þess
 í stat, og aldrei ná haldla þessum
 þingann er íslendingur frá því þann
 var leiddur fyrir dómara, nema
 dómari hefði síðan ákveðið: mit ákveðið
 að þann skuli aftur: gæðavart-
 held. Nánari reglur um það, þessum
 gæðavartheldi megi þess þess
~~þess~~ löggjöfnum atlat að þess. Þess
 reglur um það ein þvi: 1. og 2. og verður
 löggjöfnum að virða þess. Eigi verður
 samt talið, að slík tilmæling felist:
 náðagert ^{1. mgr.} viturlosg/1. og 2. um að hafa
 megi manna lausan þess. Dómara er
 þess þess þess þess atlat þess
 er vald skv. nánari fyrirmyndum löggjöfnum
 Ákveðnar skertur um þessum atlat:
 3. mgr. 1. og 2., en þess þess: Engum
 má þess í gæðavartheld fyrir sök, en
 atlat þess þess þess þess þess
 dmi. Fyrirmyndi ^{lögum} þess þess þess
 ara að hafa þess. Með hgl. 1940 er
 einfalt fangelsi manna þess þess
 en vart held þessum í þess stat, og
 verður að skilja 3. mgr. 1. og 2. í sam-
 manni við það. Ákveðið hefði verið
 skilið svo, að gæðavartheld væri

Leita eftir atvikum skuli

fyr ástæms óheimilt, at alts-eygi væri löst
 þyngrari veþing en þessi við brottinn.
 Helan þvi gæsluvarðhald værit talið
 hefð-leyst, þótt þessi veþing sé at vinnu
 heimil en önnur þessi þyngrari jafnframt.
 Set: gæsluvarðhald þvi vel átt ein
 stöð, þó at veþingun værit: at lokum
 sigi ákættis þyngrari en: 3. mæð. 60. gr.
 segin.

Loles en þyngrindit: 2. mæð. 60.
 gr., en ljótan svo: úrskæmt: dönnun
 ni þegar skipta til átra döms, og þar
 um birting og áfrjgun slíks úrskæmtar
 sem um birting og áfrjgun döms:
 sakamála. - ~~Stjórn~~ Stjórnslutun en
 aut vitat hundinn af þessu ákæ., en
 sigi ^{þess} mætti, þó skuldu til at halda
 seistabni meðfert á sakamála. En skult
 en at: it at helu at þessu skult: sönnu með-
 fert á gæsluvarðhaldsmiðun: og en ann
 döms: þessu óvæðun mála, en
 almennavaldit skal hita ein annast um at
 greitan framgang heli.

Friðhelgi heimilis.

Heimilið er friðhellegt. Ekki má
gera hlískit, né þeyrsetja bröf og önnur
skjal og rannsóka þann vana eftir
dömsinskrátt: eða eftir reistabari laga-
heimild, bl. 9v. stj. 9v.

Ein hit: 3 laga gfiðhjening: upp-
haf: 9v. hjóni stefnu stj. 9v. - gjafans þetta
vortandi er heli sagg sára litla réttan-
lega þyðingun, enda kemur fram í ritari
hluta 9v. at ~~þetta~~ þessi friðhelgi er
engar vegjan skilyrtislaus. Gleota þyð-
ing gfiðhjeningarinnar mundi vera, at hún
getur e. t. v. orðit til leitþeirringar um
tíðkann á vafarinnum réttan ákrættum.
Þetta leigt gildi 9v. felat einhvern í ritari
hluta kemur.

Hobben vafi er á rit læst sá átt
með orðum hlískit. Ef þat væri skilít:
samræmi rit upplaf gveinarinnar, mundi
þat einungis merkja leit: í birtan hlís-
um. Þus heli 9v. samt eigi verit skilín.
Eigi er ritur namri namri gveit, þátt
leit sé gert: vinna stofu hans, vorkunn-
húsi, þjárhúsi, verkfara geymslu o. þ. h. g.
helkur er þar sem hann gálfrun hjón,
enda þekur hlískit gfið alt þetta. Sama
máli er kálit gagna um stj. 9v, svo at
samræmi heimildan er kálit. Þvíð
til leitar: þvi og í hlisi, st. 10. og
11. 9v. l. 63. 1937 og 1. m. 16. 9v. l. 33. 1935.
Heimild til hlískitar mundi gfið leit taka
til leitar: lobatum hlískum, sem í hlís-
inn er. Ef svo er eigi, t. d. ef hlískitandi
þerfi hlískit er bannan leit: hlískum
og önnur heimild er þyð: þann þvi eigi
þyðri handi, þá þarf reistaka heimild til
at leita: hlískumum, st. 136. 9v. atfl. 19. 1887
og 10. 9v. l. 63. 1937. Þá heli einnig verit lit-
it svo á, at lobatan hlískum, þátt utan
hlísku væri, at þá at reista rannan verit
er og hlís, st. l. d. 1. m. 16. 9v. l. 33. 1935

og W. gr. l. 63. 1937. Stjór. minnist eigi á leit á manni sjálfum, en in þær út húsleit en hönnut nema með skilyrtum, en þær framur ástata til at leita hit sama gilda um leit á sjálfum manni, þar sem hvar af þessum tvöum er hönnur en hvar 2- þær hit sama talið gilda um hönnutressi. Þ. d. 36. gr. áfl. 19. 1887 og W. gr. l. 63. 1937.

Áva húsleitun þannar bl. gr. at kynsetja þarf og önnur stjór og rannsóka þess. Ák. tekur til allra stjór undantekingalant. Ef stjór þinnest vit húsleit, þarf seintaka heimild til ut rannsóka þess, og ef þarf en um eigi þannit til vittakanda má eigi kynsetja þar á seintakara heimildar. Þá má oft vera at kynsetja þarf stjór (þessum) stjór á þess at i málum sambandi vit húsleit sé, og þarf þá atit seintaka heimild til þess.

h og rannsóka

[Þessum] þar en vit þess, at húsleitun framkvæmda valdveis æri þar vitstafum, en i bl. gr. segir, og verða þær at lefa sta af þessara heimildum vit at stjór, sem sagt annat þess dómurinn at seintaka laga heimild. Eftir þá þinnit bl. gr. einnigis æri húsleitun framkvæmda valdveis og mital at þær at tekmarka rétt þess en eigi ^{þessara} húsleitun ríkis valdveis, þá at i bl. gr. sé talið um seintaka laga heimild en þar eigi svo at stjór, at lög þarf at stjór um þess atitakið tilfelli, heldur segir, at i lögunum segir, at þess svo sta svo stundi á sé þinnit at þess þess vitstafum, þ. d. 5. gr. 3. gr. og 2. gr. 16. gr. l. 33. 1935, 10. og 18. gr. l. 63. 1937 ofl., en þess þess 1. og 2. fl. 6. lit 19. gr. l. 31. 1948. Þess þær m. a. s. þess heldit þess, at þess lag lög veri eigi nauðsynleg, heldur þær at stjór þess á ríkisvald leit og upplöf 56. gr., svo at þ. d. ríthar segir veri húsleitun þess þess en húsleit, þess heimild þess, sem veitt er i l. 63. gr. l. 31. 1948 [ríkisvaldveis] til at lög þess stjórvaldum en lög þess til at lög þess þess.

Fríðhelga eignarréttur.

Um eignarréttinum segir svo í
62. gr. stjórns. : Eignarrétturinn er fríð-
helgur. Engum má skylda til að láta af
hendi eign sína, nema almenningsskið
þess; þarf til þess lagafermalis
og þanní fullt vert fyrir.

I. Hít fyrsta, sem atkoma þarf, er
við brátt sé átt, þegar 62. gr. stjórns. telur
um eignarrétt. í borgarréttinum er
stundum átt með eignarrétti: við hín al-
menna rétt og í hlut. Spurningin býrni
að vera um, hvort átt væri lei við þessa
fröngva merkingu ortains eignarréttur,
þannig, að sé réttur einn mest: semdan
spennarinnar. Þess helir samt eigi verit
lit: í á, jafnvel, ^{eigi} mestan þessi fröngva
skilningur ortains var tilkomi:
borgarréttinum er hann er me. í
Dóms. IX 809 varit um rétt manns, er
1894 heft: heft borgarbrif: þessjónik og
skv. þá gildandi lögun þá meit öð heft rétt
til að versla meit allar þar við utgundin, sem
þá var heimilt að heft: almenningi þessjónar
versdan hár á landi, þ. á. m. að versla meit
á þessjón dregli. Meit l. 26. 1899 var ákveðið, að
þess manns, sem höftu rétt til að versla
meit á þessjón dregli, er lögin öð heftust gildi
heldu þess rétt: þess þess að greita írlést
gjöld: landgjöld. Skv. þessu heft aðili rétti:
sinnu til skilvar vershanu, þar til l.
44. 1909 um at þessjónar þann á á þessjón
gjöld: gildi. Þessjónarrétturinn segir um
þess rétt, að þess að láta megi, að ortain
sinn og eignarréttur: þessjónar grein stjórns.
merkai eigi ortain eignarrétt: þessjónar
merkainu ortainu, heldu einnig önnur
vert meit réttindi, svo sem afnotarétt,
kerfurétt, ritkerfurétt, einkerétt,
vert: þá eigi heft, at ^{stinnu} réttur, sé, sem vert:
um: meitinn, fulli verit eta þar ana-
logisann. andur á kv. gr. í Dóms. X 10

hlitstætt stöð á um. Þessi þing, að þótt með
 þessu áker. stjór. á dæmi ástans átt vit eigna-
 rétt: þessu merkingu, heldur og önnur verð-
 mest réttandi, svo sem kröfurétt, ritlöfundar-
 rétt, verð: þó eigi álit:st, að atvinnuréttur
 alment falli undir áker. og leit sama verð:
 að gilda um atvinnurekstur eða atvinnurétt
 þessu, en: máliðna rétt: og skilti eigi máli,
 þótt hann hef: verið rekinn skv. löglisbroti
 útgáfu af stjórvaldi lögunum samþvæmt.

L (, sem þá var dæmdu,))

Þá st: réttur/geri aftur á mót: í Dómas-
 X lög og 603 rétt þessu, að hvortveggja þessi
 atvinnuréttur njót: verndar stjór. áker.,
 þó að hann hinsvegar telji eigi hlafa verið á
 mót: honum brotið á óheimilum hátt.
 Með sama hætti: en í lög. V 799 sent rétt þessu,
 að réttur til vinnurekis sé varium af b. q.
 stjór. þessu verður skv. þessu að atla, að
 áker. taki til hverstkonar þjárréttinda borg-
 arlags eðlis: hlutaréttinda, kröfuréttinda,
 atvinnuréttinda, ritlöfundaréttur og einbar
 leyfa. Skv. þessu til hluta stjór. 11. q. l. 25. 1929
 og 17.-19. q. l. 6. 1935. Vafi: en um afk- eða
 vinnuhafi: manna, eðli máliðna skv. vortist
 þessu þessa undir „eign“, eða a. m. k. um þá
 ólíklegra, að þessu megi skv. en þessa, en
 hefur en, að þessu hef: verið vort, skv. t. d.
 8. q. l. 81. 1936.

Skv. þessu opinber réttur eðlis þessu
 eigi undir hegstakið „eignarétt“: b. q.
 stjór. T. d. dæmi ríkisborgararéttur, en-
 baltis þessu (skv. lög. II 982, þessu þessu
 þessu þessu þessu, en löggjafinn hefur:
 stótt þessu: máliðna), veita stjórnun
 svo sem stjórnun með lövum dæmi skv.
 III: þessu framfl. 52. 1940, orfu.

II. Þessu þessu þessu þessu: í
 upphafi: b. q. stjór. en þessu þessu
 réttur þessu þessu dæmi stakmáliðna,
 skv. ritari, hluta þessu þessu og d-
 þessu þessu þessu, en þessu þessu
 þessu löggjaf: máliðna, svo sem ritari
 þessu. En meitan b. q. stendur óþessu,
 en þessu þessu að þessu

III. 1. Drottningens "1. b. qv. vertur

at skilja svo, at alhi þeir, sem eiga eiga þeir á landi, njót: vandað qv., og skilt: kvæði bráta ná mikið þangað eignað máli.

2. t. v. mætt: skilja ortain "lita af hendi" svo, at einungis væri átt við af- hendingu eða eignað yfir þessu. En greinin tekur og til þess, af matun er skuldatur til at fæst: leggja eiga sína, skr. 1. nov. 15. qv. 1. 66. 1933 og 4. qv. 1. 25. 1933. Þá hefi skilt: ríttun og lit: t svo á, at þessu á- kvæðunum mun skiptuleg: kaupstat hefi skilt: i þó með sér, at vænni er bannað at vera hús á lot sínu, si eignað sínu á lot sínu vanna verulega framkvæmt gegnvalt eignað- annu um leit, þó at hús sé þá ortain honum einleis vint: eða jafnvel til fjór- kauplegu þótt: skrd. VIII 498. Vana þann og, at matun heldi nokkurn hluta réttar- ins, þótt nokkur hlut: hús sé tekinn eigna- annu sínu. Matun heldi t. d. áfram at vera eignað: verðandi, þótt afnotaréttun þess sé tekinn, skr. t. d. 1. 2. qv. og 4. 5. qv. 1. 75. 1917, 1. 50. 1935, 1. 36. 1937, 1. 44. 1937 og 9. qv. 1. 45. 1938

Þrátt fyrir á kv. 66. qv. stjór. er greiniskonan skortir á eignað: tekni þessileg og þótt tekni bróta gegn qv. Eignað: annu er eigi skilt: t þá sé skilt: i þessum tilfallnum? A. Met nýjum lögunum telst heimilt at bróta ákvæðunum um almennu tekniök eignað: ríttun. Ef tekniökunin leiddi ein- ungar á ákvæðunum mörðunum eða tilhöla- lega þá er, er þó yfir leitun um eignað: annu at verða. Einkunn verður samt at fara eftir þó, hvort tekniökunin er ákvæðun eftir almennum dómlegum áttunum er skilt: lögt á þá eignað: af hendi höf: gáf þessilegar almennu dómlegu áttunum eða, er þessileg tekniökun eignað: ríttun og skilt: eignað: annu. Þessi um skilt: almennu tekniökun er 2. t. h. 2. qv. 1. 61. 1932, sem

lausn veit: til klefar og vinidalegra rann-
 söku. Met sönn lögun var veit:veitun
 meina og at gjansa takna batur frá
 þvi, sem áður var, og verða meinn gfi-
 leith at þola það botalent, þv. þá 11-qr.
 l. 79. 1936, en ~~þessu~~ ^{veit:veit til} bota, af
 veit:veitun meinn veit:veitun met öllum þessum
 þá söku, at ákv. l. 61. 1938 þessum
 lögun at nota þá veit:veitun, en þessum
 meit: áður einni rit bann. Þessum
 þessum ákvæðun t. d.: 7. qr. l. 79. 1937
 og 4. qr. l. 36. 1937 þessum þess, at þessum
 ákvæðun um almenna takna batur veit:veitun
 at nota helkur ákvæðun, ^{einungis þessum} sem þá t-tilkun
 um einnig, þessum lögun um ákvæðun-
 þessum á ákvæðun þessum þessum
 af þessum veit:veitun þessum þess, at met þessum þessum
 lögun þessum einungis þessum þessum
 til at stjórna almennar veitun um at-
 vinnumál, en þessum ákvæðun
 at þessum einungis þessum þessum, en þá
 þessum veit:veitun og veit:veitun-
 þessum af almennar veitun og veit:veitun-
 þessum, og þessum þessum almennar veit:veitun, þessum.

Dómar. **X** 601 og 603. Dómar þessum
 um ákvæðun þessum til þessum
 : 7. qr. l. 79, þessum m. a. en veit, at
 veitun til veit:veitun á kvæðun þessum
 almennar lögun, og þessum þessum
 þessum veit:veitun á, þessum met 4. qr. l.
 33. 1933 en veit öllum veit:veitun,
 sem áður þessum veit:veitun og þessum
 ákv. l. 43. 1903, og þessum veit:veitun til
 notkun þessum þessum veit:veitun, en þessum
 þessum veit:veitun og veit:veitun, ^{af þessum veit:veitun} þessum
 þessum almennar veit:veitun. Þessum þessum
 þessum þessum veit:veitun undir veit:veitun
 á veit:veitun, sem áður meit: veit:veitun :
 þessum veit:veitun, og þessum þessum þessum
 veit:veitun, at þessum veit:veitun þessum þessum
 veit:veitun veit:veitun, sem þessum
 þessum, þessum l. d. l. 77. 1917 um veit:veitun
 veit:veitun l. 58. 1931 um veit:veitun

l. 30. 1935 um ^{þigreiða} ~~þigreiða~~ og nafnaukus einbærðin.
 Kítt er allt umtál með, hvort gætt er við vinnu-
 leyfa þau, er einstaklingur eiga, þegar
 einbærðin kemst á, skv. b. gr. l. 77. 1917,
 b. gr. l. 58. 1931 og 3. gr. l. 30. 1935. Sleimítt
 er talið að rjúka bótafest um atvinnu-
 skilyrði og afvinnu fyrir almennu höft,
 en þau höft er styttest við einstaka
 heimild eins og t. d. einbærðin til að flygja
 út og selja á erlendum markaði; nýja
 tegund af saltfiski skv. l. 31. 1933 varða
 eigi afvinnu, nema skilyrtum b. gr.
 stj. skv. sí fullnæst.

b. Skattur er heimili þrátt fyrir
 á skv. b. gr. 2n þó mega þeir ekki vera
 bestir á til þess að ný eignum tiltek-
 inna einstakera manna í ríkissjóði. Um
 það verður að fara eftir því, hvort
 þeir eru bestir á eftir almennum
 fjárfegnum málkrættu eða á einstaka
 manni af handhöfði.

↳ skv. 1. gr. l. 66. 1937

2. gr.
 Vartjöfnunargjald, t. d. skv. l. l.
 1. 1935 og 4. gr. l. 2. 1935 virðist vera
 heimilt skv. virgendum grundvallarreglunnar
 og skattur og almenn takmörkun á
 eignarrétti, en er þó eigna hámarks.

c. Þrátt fyrir á skv. b. gr. er
 eignarupptaka (konfiskation) heimil
 með virgendum latti og var áður er stj. skv.
 1874 var sett. Einkunn er hún lesfylla,
 þegar eignin er gerðar upptakan sem
 einbærðin refsing fyrir framit afbrot,
 skv. t. d. b. gr. qv. lesf. 1940, 7. og 7. gr.
 l. 33. 1935. Samfremur, þegar af blut
 getur stafast viðtak latta, skv. t. d.
 b. gr. l. 11. 1928, þau sem heimild er
 at gera upptak dýr og bannvörur, sem þátt
 er eins og þau fyrirvæðum til varnar
 gæis og klaufavæiki, og gæti þau þessi
 tillitanna, svo og um skattveru skv. 3.
 gr. l. b. gr. 1936. Stundum er þó latta
 greiddar fyrir nokkurn hluta fjáris, af
 hlutunum á einbærðis ger upptakan sökkur

L, skv. t.d. um frumur og löggjöfinu
um mót:veiki, l. 45-1938 skv. l. 39.
1939.

L hinsvegar stítt

Leinn

leitar, er af löngum stöfum, skv. 4. gr. l.
25-1933 um venni gegn bertlaustri: mót-
þensni og getur m.a.s. verið, at ástættum
til at fullan betur eru elki greiddar í,
at blatturinn er þegar fallinn: verði: skv.
um frumur l. nr. 15. gr. l. 66-1933, þar er
geft mjúkt mót þynni, at fullan betur sé
greiddur. Ef eigna uppstaka stíttat þarvinnu-
lega eigi stítt framangreindur ástættum,
vertu at greita betur þynni leinu.

d. Skv. almennum uppskráðvalla-
reglum löggjafarinnar sá á skerta vott-
sniði, of þat er geft til at vanda ~~stítt~~
eigna ~~stítt~~, sem telja vertu at miltum umu

vert

meiri, skv. 13. gr. lög-1940. þessi vottu-
rétta er skundum beinildar: l.
skv. t.d. 20-22. gr. l. 20-1975, en elki
bein laga beinild er: gjöllu seið-
þörf. En þítt leinu er elki þörf,
þá er áskýtt at greita betur þynni
vertu mót: sem þömmat er: þessu skv.
l. 36. gr. l. þynni þynni, at eigna-
mum skv. 61. gr. stíttu. megi þara þara,
er, at almenningsþörf þörf: Þjótunni-
legru vottuþynna er elki þörf, en
hinsvegar vottuþynna þörfu legru þörfu
eignaþörfu vottu þörf. Hæmst meindi
beldu vera þörf-lest at lita eignaþörfu
þörfu: þynni skv. at miltuþörfu vottu
er þat. þynni þörf legru of verið haldit
þara, at löggjafinn heft: fulluþörfu-
vottuþörfu um, þörf almennings-
þörf vottu þynni þörf. Sumi mjúki
höfundu halda þynni hinsvegar þara, at
þörfu vottuþörfu er í þörfu þörfu
stöluþörfu, og þynni þörfu at þörfu álit
löggjafans at eigna, of ~~þörfu~~ þörfuþörfu-
þörfu ~~þörfu~~ þörfu þörfu þörfu),

3. þá þörf lagaþörfuþörfu til eigna-
þörfu. þat getur þörf: verið gefit um
áveg á þörfu eigna, t.d. l. 47-1933, um
vottuþörfu eigna til á þörfuþörfu vottu
þörfu þörfu þörfuþörfu (t.d. þörfuþörfu)

á t:ltöðum ákötum), t.d. l. 1. gr. l. 84. 1907, 3. gr. l. 19. 1911, 3. ~~gr.~~ gr. l. 58. 1935, og um myndrýplagan eignin t:lt almennra framkvæmda svo sem vegalegnir skv. 24. gr. l. 101. 1933, t:lt veiktum skv. 46. og 47. gr. l. 101. 1936 o. ofrs. Stundum er spurning um, hvort eignarvæms heimildir sé nóglega aflegg í lögunum, skv. t.d. 3. gr. l. 65. 1934 og 3. gr. vglgj. 140. 1934, 3. gr. l. 30. 1935 og 3. gr. vglgj. 21. 1935, 1. gr. l. 69. 1936 og 5. mgr. 5. gr. vglgj. 105. 1936. Dæmistolar eiga ein skundánvald um þetta.

4. Lokis er það skilyrti eignarvæms, at þult vert: kanni þgnri. Sam þessu gegnstatar voru ^{þessu} ~~þessu~~ stjör, er settar voru á áminnum eftir ófríttim 1914-1918 og ákvætu, at það skyldi vera á valdi löggjafans, hvort endurgjald kanni þgnri. Eftir isl. stjör. skal greita dt þjálflegt fjör, er hinsvegar eigi reistatkt minngjaldli (affektionsvardi) eignarvæms ^{eignarvæms} blitapris. Í 10. gr. l. um framkvæmd eignarvæms 61. 1917 segir, at matsvert eignarvæms skuli mitta vit það gangvert, sem hin mundi kafa í kaupum og sölum. Á þni helða þri þá fram, at ef vamm verulegt þjaitjör vert: af sérstökum ástættum meira en almennu vertmati: eignarvæms nemum, þá eigi at greita það. Sum þessum er ^{þessu} ~~þessu~~ deilt hvort það áker. 10. gr. l. 61. 1917 þá stöðist, at ef um bluta fasteignin sé at reita, skuli frá matsvertinu draga það, sem hinir blut: eignarvæms vit eignarvæmsit helji stjör: vert: fram yfi atvar eignin, svo sem þessu gjlda er tilin eignarvæms undir götu og vit það einest hristat: vit götuna. Sumis segja, at mat þessu vert: eignarvæms þoli var eit: er atin, er atin benda á, at kann þá: fjör eit þell og vant: kann þá oki, hvannig um atva þgnri. Eftir ~~þessu~~ ^{þessu} stjör. skuli þessi þgnri

meinnu tjóni vit eignantökuanna, er skert
 at betur, og þar þá eigna betur at greiða,
 skv. t. d. á kv. 24. apr. l. 101. 1933 um, at
 betur fyrir gjörðverk og launum á ö-
 gjetur laudi. skuli því ástius greiddur, at
 þeirna sé krafist og álitit verti, at
 laudsigandi hafi betit betur vit þat,
 skv. umfrennum t. d. 1. apr. l. 84. 1907. þá
 hafi einnig verið talið leyflegt at
 draga vitgættkrafat á eign, sem tekinn
 var leigunarmi, frá leigunni.

Þeimilt er at ákveða í högun,
 at skert vert skuli þanna fyrir eign.
 Danni þessa er þá í högun, skv.
 3. apr. l. ^{53. 1929} ~~1929~~ laudningarbatur í þorlaks-
 höfn, 3. apr. l. ^{45. 1931} ~~1931~~ laudningarbatur á Eyra-
 bobba og 7. apr. l. ~~1931~~ ¹⁹³¹ sasad greiðslu
 45. 1923. Fyrir máli þessi réttstætt
 vandaðlega af því, at eigendur þeir, er
 hlut eign at máli, hljóta svo mikinn
 laugrat af þeirum opinbera framboðum
 um, sem þanna er vitgætt, at
 í stöðulest þessu at greiða þeir fyrir
 óhætt: þat, er þeir verða fyrir.

Þess er at gæta, at þat er
 ekki eigandi vert mat: s einn, sem þrófa
 á til betur, heldur einnig at viri réttstætt
 skv. 2. apr. 10. apr. l. 61. 1917.

Þá, sem eignarmámi er gert
 fyrir, greitit betur, er þá eignit öll
 legast, at ritit ábyrgist þeirna greiða
 Eign, sem eignarmámi er tekinn, er ekki
 skylt at afhenda, nema betur sé greidd
 er at þragging sé sett.

Éf eignarmámi ákveða ekki
 at ra atfert vit ákveittum betur, skal
 þara eftir l. 61. 1917.

Dómstólar eignu niðurstætt
 um, hvort atfert vit ákveittum betur er
 farsamleg, er farsamlega framboðum
 mat: gta þeir ekki hlut, nema þat sé
 lagat til og ósamgætt.

L. skv. t. d. 2. apr. l. 11. 1936

Leigunarmámsheimil hversu minni

Emagin bænd má leggja á at-
vinnuafrelsi manna, nema almennings-
heill krefji, enda þarf lagabrot til,
64. gr. stjór.

Abrót: Þetta er ~~þess~~ þess, at
vinnuafrelsi er einnig átt, tekist
eftir völdum fyrirséðum og beindist
gegn atvinnu- eða stjórnlögreglu
(lag), sem aldrei hefur tekið til
á landi. En því leggja er miltur mál-
takandi og má segja, at: því felið
almennu atvinnuafrelingi: atvinnuaf-
relin. Því er af hálfu almennings-
heilsu stjórnlögreglu. Atrivinnuafrelin er
ein, at vinnuafrelin framkvæmdarvalds-
ins er bænd at stjórnlögreglu
er þá heit: þessu sinni er bænd
at var verið talið óheimilt. Fljótt á
litit bænd ágreinin einnig gegn lög-
gjafarmann, þar sem hann má stjórnlögreglu
leggja bænd á atvinnuafrelin, nema
~~þessu sinni er bænd~~ almenningsheill
krefji. En er á litit á, at lög-
gjafinn eigi sjálfur fullmáttur á,
bænd þessu sinni: sí fullmátt,
þessu sinni. VIII 332, og er þá þessu
heillitit. Á störu árum hefur og ótal
mörg lög um stjórnlögreglu
atvinnuafrelin verið sett, og heit 64.
gr. stjór. einnig á því, at gjöld þessu
er einnig þessu sinni, þessu, at heit
sinn faldan fyrst atvinnuafrelin. En
lög mundu aldrei verið ógild af dóm-
stólum, vegna þess at fram bænd
i bænd við 64. gr. stjór.

Um framfarsheritt seyin : 65. og 66. gr. stjór. Stjórta þar greinir þessi mikla réttarlega björgingur fremur en næsta grein á undan, því að löggjafarinn er : varnirinn atlast allt nánara ákveðið um vald um skuit, og fyrirnalli stjór. einn og stöfnungríkjning.

65. gr. stjór. hljófan 20: 3a skal eiga rétt á stjórta in almennum gjöf: , sem eigi þar séit fyrri sér og sínn, og sé eigi öðrum skylt at framfara hann, en þá skal hann vera skyldur þeim höfð, sem lög áskilja.

Um þetta seyin nánar rínbunni : framfl. 5h. 1940. § 17. og 18. - 20. gr. seyin hvergi eigi framfarsheritt heit á landi, í h. - 6. stjór. 11. gr. hvergi sér skyldur ómeðan manns. Þá eru : II. stjór. VII. og VIII. kafla fyrirnalli um þat, hvern sé hann opinberri stjórta, sem stjórtaum réttir hvergi einni, og um fjórskift: þessara stjórta. § VI. kafla er ákveðið, hvern skal skyldur þeim sér höfð, sem þessit hefði framfarsherstjórta. Nokkur undantekningur eru þá því, at stjórtaum sé undanheimtanlegur, og skilftir máli í þessu sambandi 2. og 3., 5. - 7. hl. 66. gr. 1. 5h. 1940 stjór. 2. mgr. 8. gr. 1. 17. 1933 og 3. gr. 1. 76. 1933. Stjórtafagan þeim, en þessi ákv. taka til, hvern þeim gjöf-ritu undan skyldur þeim, sem stjórtaþingunni eru samfara. Sama gildir um stjórta, sem réttir eru stjór. réttigunum stjórtaum 1. 78. 1936 um mikil framfarsherstjórta manna og örbumla. Solas er með 1. 74. 1937 um alþjótartruggingun mikla af þeim stjórtaum, sem áður hvern undir fátækra stjórta, breytt í einhvern truggingurform og fylgja þeim þá engin réttarstærting.

66. gr. stjór. er svo hljófandi : Gjöf þessum eigi efri á at frata gjöf þeim sér, at sér þessum munatanlaus og óeigum, en skylt at sjá þeim þeim uppfrestingum og framfarsherstjórta.

Ákv. 1. og 4. hl. 66. gr. 1. 5h. 1940, stjór. 9. gr. 1. 94. 1936 og 7. og 8. gr. 1. 8h. 1936, vísar til framfarsheritt á 66. gr. stjórta, enda vísar til 66. gr. stjórta. ^{stjórtaþingur} atlast til þess, at hvern fylgja engin réttarstærting, og gjöfrit þeim, sem um 65. gr. er.

65. gr.

Prentfrelsi.

Þessi matur á rétt á að láta ~~þess~~
 í ljósi hugpanni sinnar á prenti; þó
 verður hann að ábyrgjast þar fyrir
 dómi. Ríkisstjórn og öðrar tálmanir
 fyrir prentfrelsi má aldrei í hög láta
 67. gr. stjór.

Þetta skv. 67. gr. er ekki bundin
 inn við íslenska ríkisborgara ~~átt~~,
 heldur hafa hann alhi, sem íslenska
 ríkisvaldið tekur til, þ.e. yfirlit
 alhi, sem staddir eru í landinu. En
 þar sem gert er rétt fyrir, að ábyrgt
 verði: þannit fram gæga manni fyrir
 dómi, þá er ljóst, að við íslenskan
 dóm er átt, og tekur greinin þá
 eigi til þeirra, er ekki láta íslenskan
 dómvaldi. Þess vegna þar þátt ~~stat~~
 ist fyrir ~~þess~~ 67. gr. stjór,
 að á bót: 5 er í 14. og 15. gr. Stjór. 9/5.
 1855, að ef viss stöð er fyrir handi,
 þá mega þann að bærta út eta flutja
 inn er land rit. ~~þá~~ ~~mi~~ ~~tel~~ vera, að
 menn, sem rétt hafa skv. 67. gr. stjór,
 ein í framboand hindrati þá að bota
 þorum, t.d. menn í fangelsi, á sjúk-
 hús, einum getuikara, ungi manns öfu

Þ þá, að matur á rétt á að láta
 eitthvort í ljósi, felst, að eigi má fyrir
 þann ástæða þorum að gera þátt.
 Þetta er allt annat mál, að ábyrgt gegn
 þorum þann að mega þann fram
 eftir á, svo sem bót: 5 er í ~~þess~~
~~stjór~~ 67. gr. En: ~~þá~~ ~~upphafi~~ 67.
 gr. þággur þannig: raun og veru
 þannit gegn ríkisstjórn, sem þann
 ortur er tekið fram: sitari ~~hlutur~~
 og veira veru skipt sitar.

Á skv. 67. gr. á einungis við rétt til
 að láta í ljósi hugpanni á prenti. Þann
 máti gegn, þann tekur er gert með öðrum
~~þess~~ ~~stjór~~ 67. gr. Stjór. 9/5. 1855, t.d. 15. gr.

ritum. Xinnvegan á 6.7. q. stjór. Jaki við
 ávra birtinga hatti: svo sem kvikmyndir
 stu. um skotum á þeim 10. 11. 6. q. l. 43. 1933
 stu. 1. q. l. 76. 1933, stjórleiki, stu. um skotum
 á þeim 2. q. l. 76. 1933, útvörp, stu. l. 18.
 1934, þau sem ríkistjórnirni er þessara
 áhrifavirðing til þess heir á landi ^{stu} áhrif
 um 15. q. l. ^{þau sem} áhrif: ^{er} þessara ríkt: þessara
 þau ~~þessara~~ er leit: þessara þessara. Einn
 þessara annaði nafnlaust heimilt að áhrif
 leyfi til málverka - og myndleggröndar
 inga o. þ. h.

á 6.7. q. er átt rísa meiri áhrif
 heimilt að lita: þessara „þessara áhrif“.
 Meit þessara er þess áhrif áhrif að gera
^{reinar} ~~þessara~~ greina um á, þessara þessara
 annaði eru þessara áhrif. Meit
 heldum er til þessara áhrif að umræða
 áhrif þessara af áhrif þessara
 þessara áhrif á þessara áhrif um
 um þessara af áhrif o. þ. h.

Meit áhrif. er áhrif áhrif áhrif
 þessara sem áhrif ~~áhrif~~
 áhrif áhrif áhrif áhrif, og
 þessara áhrif til þessara þessara, um
 þessara heimilt til að áhrif upp þessara
 áhrif þessara þessara.

Til þessara áhrif þessara, sem:
 uppáhrif 6.7. q. reipi, er: áhrif þessara
 áhrif þessara, að áhrif og áhrif
 áhrif þessara þessara áhrif áhrif
 áhrif áhrif. Meit þessara er áhrif, að áhrif
 áhrif áhrif að áhrif. áhrif, um
 áhrif áhrif á áhrif um áhrif
 áhrif áhrif áhrif áhrif áhrif þessara
 Áhrif þessara á áhrif áhrif
 um áhrif áhrif frá þessara áhrif, að
 áhrif áhrif áhrif. Áhrif er áhrif
 áhrif áhrif: áhrif, áhrif: áhrif. áhrif.
 áhrif áhrif áhrif, um áhrif er áhrif
 um áhrif áhrif áhrif áhrif er áhrif
 um áhrif áhrif áhrif áhrif áhrif áhrif
 um áhrif áhrif áhrif áhrif áhrif áhrif

ítrínætt

við fyrir, at þeir sé framkvæmd af
landhafa framkvæmdarvaldissins en
særsvæðisregla ák. var dinnig
til slíkra áhræfna viðbráta af
hálfa dómara. Við hvetur er átt, þegar
talið er um „ástrá tálmann“ er ekki
þetta. Þar sem menn verða at ábyrgi-
st þessa hugpani sína fyrir
dómi, og þá verður sem mjög
mikilsverð tálmann, heitir þar af,
at ekki getur verið átt við tálmann,
þessum tegundum sem er. En þess
vegna talið, at með ák. ein þar einar
tálmanni þannar, sem verða eins
og viðbráta, þ.e. fyrirfram gírða
fyrir birtningu. Mundi þú t.d. óheim-
ilt at taka við eiginnámi til þess
at hindra þannig, at þá verði birt.
Þess vegna er full-heimilt at fyrir-
skipta, at jafnskið og við er birt
skuli ámtala af þú afhent til hög-
vegforstjórnarinnar, þú at þar með
er ekki fyrirfram teindrátt, heldur
einnigis gert léttara fyrir um at
þetta ábyrgt fram. ↗

Lsh. 4. gr. töl. 9/5. 1855

kvítingin

Almannan skattur á útgáfu bóka og blöða
er ekki talið til óleyflegra tálmann,
en hugpanlegt veri, at sérstakur skattur á
þessu verður veri slíkur, at hann
þessu leygi drögi verulega in útgáfu, og
er þá heyrir, at hann þessu stöðist.

En eins og 67. gr. segir, þá
verður matan at ábyrgjast hugpani
sína fyrir dómi. Dómara þess val-
laust at fara eftir fyrirmyndum hög-
gjafans: þessu þú, ^{at þessu mikla leyt:} þar sem stjórna-
ðerinn hefi ekki sett ák., er eftir
verður at fara. Vegna þessu er
viðbráta mundi t.d. óheimilt at
leggja viðbráta sem refsingar
við óheimilum munnum á þessu.
Þess mundi óleyflegt at heimta:
höggum fyrirfram setta sérstaka
þessu af þessu, sem þetta ábyrgt
á við, fyrir greittu dóta og refs-
inga, sem þessu þessu at taka sei
með við: sínu. Áftan á með: veri
þessu þú til fyrirbráta, at eigna-
þessu á við: veri þessu ák.

enda um slíka réttindi botna
 í 3. gr. k. l. 9/5. 1855, og þeir
 veðum um áskilja botna.
 Matt: t. d. áskilja, að skattur
 varí gefit út, nema hið fundur
 þess varí nafngreindur.

dómi eftir á. Sleimilt er löggjafanum, að
 breyta svo á, að þessi veðing skuli
 liggja við afbrót, sem framit er með
 hirtningu, m. a. á þessum, en á annan hátt,
 skv. 2. mgr. 136. gr. l. 1940 ¹⁹⁴⁰ og skv. 135. gr.
 Skv. l. er einnig að banna alveg að
 minnast á tilteknu máli á þessum, skv.
 1. mgr. 13. gr. l. 33. 1935. Þá er ómúðlegt,
 að þessi veðing ~~skuli gefin~~ ^{skuli gefin} sé-
 stakan veður um ábyrgt á þessum, en hirtist
 á þessum, þessum eigi gegn ~~skv. 135. gr.~~ ^{skv. 135. gr.} skv. 135. gr.
 munni þess skuli fá státt, ef löggjafinn
 heit: , að hirtist: framkvæmdarvalds
 en eigi dómari skuli breyta á um á-
 byrgt í a. En þessum ábyrgt verður
 sem sagt yfirlit einnigis þessum fram
 eftir á, og er þá talið heitist, að
 stóra hirtningu tilteknu rita með
 löngtáðum fyrirfram, en þá verður
 gertan heitandi að sama veðu ástætu
 fyrir þess og veðu skuli að vísu á, að
 þessum þessum rita botna rita,
 enda verður þessum og ^á setja þessum
 með veðingunum heit: .

16. gr.

Félagsfréttir.

Þítt eiga menn á að stofna félög: sérhvernigum höglegum tilgangi, en þess að safna þessum og leggja til þess. Ekki er félög má leggja upp með stjórnanarráðgjöf. Þó má banna félög um sínu, en þá verður þess að hlöfta máli gegn félögum, til þess að það verði lagt upp, 16. gr. stjór.

Með félögum er átt við samantök margra manna gegn stöðum fjárfelsum sambandum, en veitir um: 16. gr. Þítt skv. 16. gr. eiga „menn“ og felat: þá, að verndar gæðingum njóta allir þeir, en þeir hlafa höglega dæmi, hvort sem þeir eru íslenskir ríkisborgarar eða ekki.

Þessir menn eiga rétt á að stofna félög: sérhvernigum höglegum tilgangi. Með þessum er það lítið á völd höggjafans, hvernig félög sé ákveðið, og setur stjór. hönnuð eru skortur um það nema: 16. gr. þess er ákveðið, að menn megi stofna félög til að fjárfisa gætt, og setur höggjafinn eigi rétt þá þeim rétt, þess. Ekki berir áhrif, svo sem náðra áður dæmið á. Áð öðru leyti hefi höggjafinn ákveðið hvernig til að kvæta á um, hvernig tilgangur félags sé höglegur. Þítt er, að tilgangur félags er stítt höglegur, ef hann er nefndur, en vel má og vera, að svo sé, þítt hann sé ekki nefndur. Þess ráðgjafanna að gæta þess, að engum vegjum er víst, að allar þær atvölin, sem einum manni út af þessu sig eru heimil, séu höglegar, ef menn fremja þær: félög, skv. 16. gr. sem stjórnfréttir. Eigi stöð það þítt tilgangur félags hefi: þessu verit höglegur, ef hann verður áttur

~~skv. 16. gr. félög til að minna á við þess, að menn gætt: í fullum skilningi sínum, en þess meðhönnuð stjórnfréttum ráðgjafanna eigi að kvæta.~~

öðglegur, því út þá ríktan félagit eigi
 lengur verndan leður. Sama máli gegni,
 ef leitir þar, sem félagit þar til at ná
 tilgangi, sem út af því sig er hög-
 legur, en öðglegur sta framkvæmdir
 þess um það. ~~Þetta~~ það verður þá at
 fara eftir þá, hvort þess öðglega fram-
 kvæmd er mikill lítur félagslífsins,
 hvort þess verður talin afrenna lögmæt:
 félags.

Veld löggjafans yfir félagum er
 áður framansögður mikill, en þá er honum
 óheimilt at ákveða, at menn þarf: at
 sakja um leuf: til at stofna þau. Síðis
 einu löngum handhafa ríkisvaldins veri
 fengið það veld, skilum þynniveri veri
 allt at einu óheimill. Stjórnvöldin eiga
 at rísa at fylgjast með lögmæt: félaga,
 en þau eiga at gera það eftir á einn
 þynni fram. Alt öðru máli gegni um það,
 at félagum sé gert at skulka at tilhefna
 stofnum sínum og reisa ágreind atviti:
 þess vartandi, og þau megi ekki hefja
 starf sitt, fyrr en þau hafa fullnægt
 þess skulka, der. 10. gr. l. um blatta félag
 77. 1921 og 9. gr. l. um samvinnufélag
 46. 1937, og verður dælt at tilgjast full-
 heimilt.

Þá er bannað at leysa upp félag
 með stjórnsáttstöfum. Tilatkurinn er
 ein, at mák skuli höfðar gegn félagi og
 þá það leyst upp með þeim hætti, en
 lítt mundi einnig vera leuf:legt, at lög-
 gjafinn, og þá breytbari gðalöggjafinn
 einnig, bannað: félag sta leyst: það
 upp með lögun. Stjórnvöldin eru þá
 ekki áhrifalaus, sem félag. Í fyrsta lagi
 geta þau stjót ágreiningum um lög-
 met: hvata félag sem er til dæm-
 skilanna. En: öðru lagi geta þau
 bannað félag um sínu. Ef þau gera
 það, þá verða þau þess at höfðar
 máli og félagsins til at þá það

leyst upp. Verti dröttun á málhöftun-
inni, þá er félagið þv félaginn heimilt
að taka til starfa á ný, en ef málið
er nógur enn á höftum, vertur félagið
að hlíta banninn, þá til vilans
dómstólanna fast.

Ef alla mátt stötra nær hit öð-
mátt að hafi met vaxandi áfært en þannig
á félagi t.d. vaxandi, þá virtist mátt
að hlíta hinum vaxandi máttum þv
og taka ný til hins bestara þv en
hins besta ^{árangursleyst} _{þv} _{þv}.

Fundafelbi.

Þetta eiga menn á að safnað sam-
an vopnlausir. Högræðisáttgjönnunni er
heimt að vera vit almennar samkomu.
Þanna má munnfundir meðal barnum
hinnari, þessa veggvart þykki, að af
þeirri leið: óþekktir, 67. gr. stjór.

Í greininni er birtur sönnu vit-
un réttur og í næsta grein á undan,
sem sagt öllum, er þar eiga löglaga
dröb.

Stjórn. segir að vinnu, að menn eigi
rétt á að safnað samann vopnlausir,
en sá réttur er þó ~~þessum~~ talamið-
manna heitun. Í fyrsta lagi er talið,
að greinin verði eigi rétt munnur til
að þyrft samann af tilviljun, þótt
ortaleg upplöfning kunnir að þenda til
þess. En þat: er, að í ritari hluta gr.
er talið um samkomu, sem hefur
að nota um slíka munnþyrpingu af
tilviljun, og eins lítt, að þótt á
dögnskiptalegri vinnu þyri annar munn-
röfrent er þann, sem samann barnum
skur. Þóttum þyri þann, er þar lítt.
Vartum þú að stla, að löggjafinn hef-
i bændur beiddur um, hvort munn-
þyrping ^{sem hluti af tilviljun} ~~þyrping~~ skuli heft sta-
eigi.

"Dannur talamiðkun felst: þú,
að þótt menn komi samann á fund, þá
ofta þeir elki þar ~~þessum~~ með stórt
rétt til að öllgjörnt almennum laga-
botnum. Menn verða þú um munnfundir
að hlita reglum um vinnu gegn iðbrotum
mannva gjaldanna dr. 12. gr. l. 66. 1933,
um fríð á helgidögum þjótt kirkjunnar
dr. einhvern 6. gr. l. 45. 1926, um munnfent
og velsemi á almannaþingi, ^{dr. 1. og 2. gr.} t. d. [regl. l. d.]
1930, dr. við l. 1. 1890, l. 107. 1935 og l. 32. 1924.
Af sönnu áttatun er sönnu söfnum,
sem munnur upplöfningu í þessum hluta

t. d.

meinn sta. muni afbelldi, óheimill, stv. 118. gr.
 alsk. lag. 1940, svo og af honum óbeummi
 eigin samans munnur, stv. 157. gr. lag., skv.

Þá telja summi, að 69. gr. stjór.
 eigi einungis vit, þessa meinn honum sammi
 til að setja mák sinn sta líka uppi á lit
 átt með þeim hatti; og sé að þeir best
 einhverjum vitlot vit 67. gr., en taki
 ekki til t.d. samvinnulegra farta, leiðsúis-
 sýninga, markata skv. Ev a.m.k. gjört, at
 neftur löggjafarinnur um atvinnumál,
 opinbert veðmi o.f.h. komu niðig til grama
 um slíkar sambönd, en þat vera þar sam-
 en líka um leirar.

Af þri, sem east helir verit, en
 gjört, at löggjafinnur veitar niðig miklu
 um, þessan fundir um leiðsúis. Eigi
 mundi honum samt verda talit heimilt
 at þyri skipta, at engum fund matli-
 halda, nema at þessum best: stjórnsvalda
 þess vegna má áber. stjór. vegna áskilja,
 at fundi þess: at tilbeyma þyri fram,
 a.m.k. almenna fundi, [þeirir eru samt]
 stv. þyrimulit: h. lit 69. gr. stjór.

Stjór. latum alveg órast um, hvort
 þessum megi skvart samans vopnatri. þat
 en þri á valdi löggjafans at segja til
 um þat, og mundi honum m.a. megi
 stjór. þat skilyrt: um slíka fundi, at
 stjórnsvald best: þyri fram best þri.
 Stundum getur verit álitamál um, hvort
 telja þri til vopna, en dömsvald myndu
 ríga undanlegt innskrantvald um þat,

Greint a í milli þess, hvort
 samböndu u almenn sta ekki. Engin
 skýring a þri telim í vit hvort sé átt
 með almennri samböndu. Verdu þat
 niðig at fara eftir atvinnu hverju
 einni, hvort um hverju einstaka samböndu
 u álitit at þessum best: . Þessa innskrant-
 valdit um þat en þri dömsvaldum
 Gleðta atvit: , sem þyri sega best
 Einka skjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

er áskilning á eigi, þó sambærur er
 heildin, ið: á inni, á spískverum átt
 átt: einbæðibýgnum, þessum þess er
 þótt, þótt áttugum - þá áttugum
 við meðlimi vís félags, og þá þessum
 menn öðlest meðlims - rétt þess, þess.
 Þessum þessum er heimilt að vera
 við almennar sambærur. Með þessum
 stjórninni er dæmi átt við þessum
 stjóra einan, heldur undirnefnum
 þess, svo sem fulltrúa, þessum þessum
 og þessum stjóra, og þá vartanlega dæmi
 áttum spískverum þessum þessum in
 dæmi meila vartan neftinn. Þessum þessum
 áttinn er heimilt að vera við sambærur
 vartan að þá þessum áttötu til þess
 að fylgjast með öllum, sem þessum
 er þessum eiga þess dæmi, rétt á átt
 þessum þessum, sem þessum þessum
 við þessum átt til. Þessum átt
 stjóra þessum. Þessum er þessum gata, að
 þessum er einungis réttum þessum
 stjórni til þessum þessum þessum
 eiga spískverum þessum þessum til að
 vera við allar almennar sambærur,
 heldur þessum þessum: þessum þessum dæmi
 þessum er til að halda uppi almennri
 neftum, og þessum þessum eftir áttinn
 þessum einni, þótt þessum er á
 rétt þessum. Þessum réttum vartan
 eiga þessum af þessum stjórni með
 vartanlegum þessum. Ef sambærur er
 dæmi almenn, á þessum dæmi heimiliga
 á átt þá að vera þessum viðstödd.

Þá áttasta lit þessum segir að
 þessum þessum mannfundi undir þessum
 þessum, þessum segjant þessum, að af
 þessum lit: öryggi. Þessum þessum
 er vafalaust þessum þessum þessum,
 þessum þessum, er þessum segir. Þessum þessum
 þessum átt. Þessi einungis til almennra
 þessum, er svo er þessum vafalaust. Þessum
 þessum vartanlegum og þessum, að eigi vartan

ritum ástæta til að banna einböldi en þing,
 af svo sem, sem & ákæ. segin. Þetta er annað
 mál, að svo mundi gjaldan vera með einb-
 föndi. Gfirlit er einn vandkast: á að
 skera úr því, hvert föndur er undir þessum
 höfnum áta daki. En spurning er, hvernig
 þessi einböldi, sem að vísu eru undir
 þessum höfnum, en á ~~þessum~~ inniklökum er,
 svo að eigi er meiri hætt á, að óþekktir
 breið:st út frá þessum, en ~~þessum~~ þessum væri
 : þessum inni. Þignist áhlegast, að láta
 sama gjalda með láttan þessum föndi,
 og telja því eigi framur heimilt að banna
 átra en hina. En þá föndi en banna má
 en semilaga : og. ástæta til þessum, að þessum
 sé yfirlit þessum framur, en það er gjallkast,
 að af gjöf er, þessum á föndinum þessum,
 að skilyrt: þessum en þessum höfnum, að
 þá hlýta að meira banna þessum, þessum
 þessum sé þessum. En skilyrt: þessum
 en semur sagt, að nægvent þessum, að af fönd-
 innum leit óþekktir. Höfnum verður að
 vitlastrá áþessum að meira, þessum svo sé
 áta eigi, og myndu dæmtólarnir þessum
 daki eftir á ysta felt þessum þessum
 úr gjöldi.

Höfnum getur daki þessum inni
 sambærnum og daki nafnit þessum, en af
 þessum hafa gjallkast þessum upp, og almennum
 óveita en upp þessum, þessum myndu
 höfnum nafnlaust heimilt að reytja
 áþessum föndurstat.

Landvannan skulda.

Þeir þessa veðurfar matar en
skuldu at taka gjalfur þátt i vörum
landvinnu, eftir því sem nákráman komu
at verða fyrir makt með högnun, 70. gr.
stjór.

Með þessum en ákveðið, at land-
vannan skuldu megi elki bjóta verma
með högnun, og hafa elki lög elki einn
verit sett. I þessum þá at breyta váman
á um einstök útrit: þessum skuldu,
t. d. til þessum hvern taki. Gleimilt mundi
at láta þessa taka til allra ríkisborgana
en tillits til breytnu og sennilega
vinnu til itlendra manna þeir þá-
oettra, en þá elki dauðra ríkisborgana
á mestum del. en i gjildi, þar. 2. mgr.
6. gr. þessum.